

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 32 / CEFP / 14.04.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CEFP\32CEFP\

Fitxer 32CEFP1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 532

Comissió d'Educació i Formació Professional

Sessió 32, dimarts 14 d'abril de 2026

Presidència de la I. Sra. Eva García Rodríguez

Sessió 32 de la CEFP

La sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional (CEFP) s'obre a ****. Presideix Eva García Rodríguez, acompanyada de la vicepresidenta, Sònia Martínez i Juli, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, Rocio Garcia Pérez, David González Chanca, Gisela Navarro Fuster i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Anna Erra i Solà, Anna Feliu i Moragues i Judith Toronjo i Nofuentes, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Najat Driouech Ben Moussa, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Catalunya; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació de professionals dels ensenyaments artístics i de règim especial davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre aquests ensenyaments (tram. 356-01482/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
2. Compareixença d'una representació del col·lectiu Clam Educatiu davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre les seves reivindicacions a favor de la qualitat i l'equitat educativa (tram. 357-00651/15).
3. Compareixença d'una representació d'Escoles de Música d'Iniciativa Privada de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre la seva tasca i les seves necessitats (tram. 357-00347/15).
4. Proposta de resolució sobre el finançament de les escoles de música d'iniciativa privada (tram. 250-00618/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 255, 25; esmenes: BOPC 324, 7).
5. Proposta de resolució sobre la creació de cicles formatius per al manteniment, la rehabilitació i la restauració de trens i material ferroviari a la Ribera d'Ebre (tram. 250-00509/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 209, 19).
6. Proposta de resolució sobre el compliment dels compromisos adquirits amb la comunitat educativa de l'Institut Escola Pere Lliscart (tram. 250-00538/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 226, 20; esmenes: BOPC 268, 281).
7. Proposta de resolució sobre el garantiment de la jubilació parcial en el sector educatiu concertat (tram. 250-00553/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 232, 31; esmenes: BOPC 268, 282).

La presidenta

Bon dia. Comencem aquesta sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional. I em correspon, en primer lloc, demanar si hi ha substitucions. Algun grup ha d'informar? Sí, senyora Erra?

Anna Erra i Solà

Bon dia, presidenta. Gràcies. Sí, dic la substitució del senyor diputat David, ai, David, senyor Dalmases, per la Judith Toronjo, que arribarà en breu, i llavors la Irene Negre s'incorporarà, però no substituirà ningú, vol dir que no votarà. Ja està.

La presidenta

Perfecte. Prenem nota. Alguna substitució més? Sí, senyora Aragonès?

Irene Aragonès Gràcia

Sí, bon dia. Gràcies, presidenta. En el punt 6, el diputat Jordi Albert Caballero substituirà la diputada Najat Driouech.

La presidenta

Molt bé. Doncs si no hi ha cap substitució més, passem directament a l'ordre del dia, que és en primer lloc... *(Lluís Mijoler Martínez demana per parlar.)* Sí...

Lluís Mijoler Martínez

Presidenta, el diputat Lluís Mijoler substitueix la diputada Jéssica Albiach.

La presidenta

Molt bé. Arriba vostè sense respirar pràcticament, eh?, descansi, descansi.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de professionals dels ensenyaments artístics i de règim especial perquè informi sobre aquests ensenyaments

356-01482/15

Molt bé, doncs passem directament al primer punt de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença d'una representació de professionals dels

ensenyaments artístics i de règim especial davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre aquests ensenyaments.

Sotmetem a la votació.

Per tant, vots a favor?

Bé, doncs queda aprovada per unanimitat.

**Compareixença d'una representació del col·lectiu Clam Educatiu
per a informar sobre les seves reivindicacions a favor de la
qualitat i l'equitat educativa**

357-00651/15

Ara passem al segon punt de l'ordre del dia, que és la compareixença d'una representació del col·lectiu Clam Educatiu davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, per informar sobre les seves reivindicacions a favor de la qualitat i l'equitat educativa. Sembla que estan per aquí. (*Veus de fons.*) Ah, potser devien pensar que estàvem a l'altra sala. (Pausa llarga.) Bé, doncs donar la benvinguda a la senyora Marta Pujadó i Morató, representant i membre de l'equip impulsor del col·lectiu Clam Educatiu, i a la senyora Victòria Rivera Pascual, representant i membre de l'equip impulsor del col·lectiu Clam Educatiu. També saludar les persones que avui els acompanyen.

I sense més, donarem pas a la seva intervenció. Tenen una intervenció inicial de quinze minuts que se'l poden distribuir de la manera que considerin. I a partir d'aquí obrirem un torn d'intervencions dels diferents grups, i després tindran vostès un torn de set minuts per respondre aquelles preguntes que els grups els adrecin. Per tant, sense més, senyores Pujadó i Rivera, tenen vostès la paraula.

Victòria Rivera Pascual (representant de Clam Educatiu)

Senyores i senyors diputats, compareixem avui davant la Comissió d'Educació perquè ens trobem en un moment crític pel que fa a l'autonomia de centre en la gestió dels equips docents dels centres públics. Venim a parlar-los de la hipocresia que suposa demanar bons resultats a l'escola pública alhora que es retalla la seva capacitat per atraure i mantenir equips cohesionats i alineats amb el seu projecte

educatiu. Coneixen alguna organització del sector que tingui bons resultats sense tenir capacitat de seleccionar el seu equip?

Això que resulta inimaginable per la gran majoria d'organitzacions de qualsevol sector, inclosos els partits polítics i els sindicats, és el que li estem demanant a l'escola pública. Li exigim que tingui resultats excel·lents, però li neguem un element imprescindible a l'hora d'assolir-los, la capacitat de seleccionar l'equip docent. Siguem honestos. Estem davant d'un exercici d'hipocresia flagrant, alimentada per motius electorals que, senzillament, condemna l'escola pública. No som ingenus. Som conscients que els sindicats mobilitzen vots i que tenen un posicionament contrari a l'autonomia de l'escola pública.

Però, per favor, siguem sincers. Totes les persones d'aquesta sala sabem que cap organització pot funcionar sense tenir capacitat de seleccionar i configurar l'equip amb el que treballa. No ho pot fer una empresa, no ho pot fer un partit polític, no ho pot fer un sindicat i tampoc no ho pot fer una escola. Per això, avui, que com a Clam tenim ocasió de comparèixer davant de vostès sota un títol general de reivindicacions a favor de la qualitat i l'equitat educativa, escollim parlar d'aquesta qüestió, imprescindible per la viabilitat de l'escola pública, l'autonomia dels centres a l'hora de seleccionar l'equip docent i el retrocés que estem patint en aquest àmbit.

Per parlar amb rigor de la crisi en la que ens trobem, cal que comencem a definir amb claredat el concepte que avui ens ocupa. Quan parlem d'autonomia de centre, ens referim al marge de decisió que té una escola o institut per organitzar-se i adaptar el seu projecte educatiu a la realitat de l'alumnat i al seu context. Aquesta autonomia es concreta en la metodologia, l'organització interna i la gestió dels recursos, especialment del professorat. Un centre educatiu no és només un edifici o un currículum, és, per damunt de tot, un equip humà.

Poder configurar el propi equip docent permet donar continuïtat al projecte, cercar perfils professionals adequats a les necessitats concretes i millorar la coordinació i el sentit de pertinença.

Marta Pujadó Morató (representant de Clam Educatiu)

La realitat que venim a denunciar avui és la d'un trencament frontal amb la normativa que aquest mateix Parlament va aprovar. La Llei d'Educació de Catalunya de 2009 i

el Posterior Decret de Plantilles del 2014 van suposar un pas endavant per aconseguir un cert marge d'autonomia en la gestió dels equips. Molts centres van aprofitar aquesta autonomia per tirar endavant projectes educatius que ara perillen. Tanmateix, malgrat aquesta normativa, Catalunya segueix estant molt per sota de la mitjana de l'OCDE en aquest àmbit.

Actualment ens trobem en un moment crític. Un moment crític, marcat per cops de volant sense sentit per part del Departament d'Educació. En només cinc setmanes hem passat de la promesa d'ampliació de places perfilades, anunciades a la nota de premsa del Departament d'Educació del dia 27 de gener, a la publicació de la resolució del 3 de març, que limita les places perfilades a un màxim del tres per cent de la plantilla, suprimeix places vigents i elimina el procediment d'entrevista. Aquesta és una claudicació en tota regla que va contra l'esperit de la LEC. A més, l'objectiu de la Conselleria de blindar entre un vuitanta i un noranta per cent de les places com a definitives aquesta legislatura suposa, a la pràctica, la defunció del decret de plantilles i l'anul·lació de qualsevol possibilitat real de desplegar l'autonomia de centre.

Aquesta política, lluny de portar la calma, provocarà una profunda desestabilització dels claustres. Una etapa de caos que el mateix director general del Professorat ha definit amb una sinceritat alarmant com una travessa pel desert de tres anys. Però el risc més greu és l'impacte irreversible d'aquesta decisió. Un cop aquestes places s'ocupen de forma definitiva mitjançant l'assignació burocràtica centralitzada, es tanca la porta definitivament a la creació de places perfilades i al procediment d'entrevista. Encara que una futura conselleria vulgui recuperar l'esperit de la LEC i retornar l'autonomia als centres, es trobarà amb les mans lligades. Les places ja estaran bloquejades per funcionaris que han estat assignats sense tenir en compte si el seu perfil s'ajusta o no al projecte educatiu del centre.

Estem davant d'un cop de volant irreversible, que hipoteca el futur de l'escola pública i la seva capacitat de construir equips coherents. Volem ser especialment contundents en analitzar què ens ha portat fins aquí. Les darreres mobilitzacions del sector no van ser un impuls puntual, sinó el resultat de malestars profunds, falta de recursos per l'escola inclusiva, reivindicacions salarials, excés de burocràcia,

etcètera. Molts professionals ens vam sumar a les vagues, convençuts que defensàvem l'escola inclusiva, la qualitat de l'escola pública i la dignitat del nostre treball. Tanmateix, ara ens sentim profundament decebuts, perquè el que havia de ser una negociació per millorar l'escola inclusiva i dignificar la professió ha acabat amb una claudicació colossal en contra de l'autonomia dels centres.

Un tema que no ocupava el centre de les reivindicacions al carrer ha estat utilitzat com una moneda de canvi. Desplaçar el focus cap a la limitació de l'autonomia en la selecció docent és deslleial i envia un missatge equivocat a la societat. Després d'una mobilització per la inclusió, de debò que el resultat final és la pèrdua de l'autonomia?

Victòria Rivera Pascual (representant de Clam Educatiu)

Al nostre país, els centres públics tenen molt poc marge per configurar les seves plantilles. La major part de les places es decideixen de manera centralitzada responnent a una lògica individual...

Fitxer 2

sense tenir en compte el context, ni els projectes educatius de cada centre. Però si mirem l'entorn europeu, aquesta situació és una raresa. A la majoria de països europeus, els centres públics participen activament en la selecció del professorat, amb processos oberts i regulats, sovint en col·laboració amb l'Administració. És un model de gestió pública que aquí s'intenta bloquejar amb eslògans populistes. Per rebatre els arguments que qualifiquen l'autonomia de triar a dit, cal mirar cap a fora.

Una part del discurs sindical es blinda darrere una apel·lació constant a la democràcia, com si invocar-los fos suficient per legitimar qualsevol posició. Però la democràcia no és un eslògan, és una pràctica, i no tot allò que es proclama democràtic ho és necessàriament. Qualificar d'antidemocràtic que un centre decideixi quins perfils necessita és una simplificació interessada i poc ajustada a la realitat, que empobreix el debat i acaba perjudicant directament l'atenció de l'alumnat. La veu sindical sosté el relat que permetre la selecció del professorat és

triar dit i fomentar l'«enxufisme», desacreditant injustament els equips directius i el seu compromís amb els projectes educatius.

Senyores i senyors diputats, construir política pública sobre la base d'anècdotes és un error que no ens podem permetre. No hi ha evidència que la selecció del professorat per part de les direccions sigui una pràctica generalitzada de triar a dit, sinó percepcions puntuals elevades a categoria de forma irresponsable per part dels sindicats. Mentrestant, a l'escola concertada de casa nostra i a les escoles públiques de bona part d'Europa, els centres educatius disposen de marge per configurar els seus equips docents amb criteris pedagògics.

Ens preocupa el missatge implícit de desconfiança cap a les direccions, a qui se les situa sota sospita de forma continuada, com si el seu compromís amb el projecte educatiu fos secundari. Des de Clam Educatiu defensem justament el contrari, reforçar aquesta responsabilitat amb processos oberts, regulats i transparents, amb uns criteris clars i mecanismes de rendició de comptes. I precisament per això, si es detecten males pràctiques, cal actuar amb contundència i garanties. Les males pràctiques puntuals no poden justificar la paràlisi d'un sistema que necessita més autonomia, més coherència pedagògica i més confiança institucional.

Per altra banda, volem fer un aclariment sobre una confusió a la qual sovint se'ns vol fer caure per impedir que l'escola públic tingui autonomia real. Avançar cap a una major autonomia dels centres en la selecció del professorat no és, en cap cas, incompatible amb l'estabilització de places de funcionariat. Al contrari, són dues palanques complementàries d'un mateix objectiu, que és l'estabilització, aporta seguretat laboral i consolida equips a llarg termini, mentre que la capacitat de selecció permet assegurar l'encaix entre el perfil docent i el projecte pedagògic de centre.

Senyores i senyors diputats, estem parlant d'un element essencial. Ens hi juguem l'escola pública. I ho sap tothom, però no ho diu ningú. Sense autonomia no podem demanar a l'escola pública els bons resultats que se n'esperen. L'autonomia no és només millorar la qualitat, sinó que és una eina d'equitat. Permet que els centres s'adaptin a cada context real en lloc d'aplicar solucions uniformes. En el sistema actual, els centres concertats seleccionen el cent per cent de la seva plantilla. Si la

pública no té eines per construir equips estables, estem creant una escola de dues velocitats on la pública queda desarmada.

Educar requereix temps, estabilitat i vincles amb l'alumnat. I les famílies, elements impossibles de garantir quan els claustres canvien constantment o quan part del professorat s'incorpora a l'escola de forma aleatòria, sense garantir que el seu perfil sigui el que respon a les necessitats educatives del centre o sense compartir el projecte educatiu. Des de Clam Educatiu, al llarg dels últims anys, ens hem reunit amb els responsables d'educació de molts grups polítics que esteu aquí presents, i constatem amb decepció que, a porta tancada, pràcticament tots els grups polítics reconeixen la importància de l'autonomia de centre, però quan s'està al poder, la coherència s'esvaeix davant la pressió dels sindicats majoritaris, que rebutgen qualsevol marge de decisió dels centres per defensar únicament els drets individuals del funcionariat, ignorant que sense equips cohesionats no hi ha projectes educatius sòlids.

Marta Pujadó Morató (representant de Clam Educatiu)

La nostra proposta és demanar una rectificació a la Conselleria d'Educació i Formació Professional en dos aspectes. El primer és derogar immediatament la resolució del 3 de març. Aquesta normativa és un obstacle per la millora del sistema i un atac directe als projectes pedagògics que fan forta la nostra escola pública. No podem acceptar una resolució que és fruit d'una claudicació política i que buida el contingut de la LEC. Cal retornar la confiança a les direccions i restablir els mecanismes de selecció que permeten l'estabilitat dels projectes.

El segon punt que li demanem a la Conselleria d'Educació és reconsiderar l'objectiu d'aconseguir entre un vuitanta i un noranta per cent de les places definitives en aquesta legislatura, objectiu que s'oposa a la pràctica, en terreny del decret de plantilles i l'esperit de la LEC. L'oposició a aquesta deriva no és, de cap manera, una demanda aïllada de Clam Educatiu, l'associació professional de directius de l'àmbit educatiu Axia ja ha passat a l'acció legal presentant un recurs de reposició contra una resolució que consideren un retrocés inacceptable per la qualitat del sistema.

Aquest sentiment d'indignació i rebuig frontal és compartit de forma unànime per les assemblees de directors i directores dels centres educatius públics de tot el país,

així com per l'associació de professionals del CRP. Són els professionals que estan a primera línia els que han de fer quadrar els projectes pedagògics amb els equips humans, els qui alerten que se'ls està despullant de les eines mínimes per garantir la continuïtat educativa. Senyores i senyors diputats, no poden ignorar aquest clam que arriba des del cor de les nostres escoles.

Escoltin les direccions, les famílies, els serveis educatius, els docents i totes les persones que mirem amb preocupació la magnitud de l'impacte que aquestes decisions tindran sobre el futur del nostre alumnat. Si la inclusió i la dignificació de la professió eren realment les prioritats de les darreres mobilitzacions, no poden permetre que el resultat final sigui una pèrdua d'autonomia que ens condemna a la irrellevància pedagògica.

Per tots els motius que hem esmentat al llarg d'aquesta compareixença i davant la gravetat d'un retrocés que considerem que pot ser irreversible per la qualitat del sistema, avui no venim només a fer una diagnosi o a expressar un malestar. Volem fer una proposta valenta i amb mirada llarga. Un compromís que vagi més enllà de la immediatesa d'una legislatura. Proposem un pacte polític que comprometi tots els partits a respectar i blindar l'autonomia de centre quan tinguin la responsabilitat de governar.

L'educació pública no pot continuar sent un hostatge de la inestabilitat de les negociacions laborals ni de les pressions sindicals de cada moment. Per això ens adreçam a vostès per demanar-los. Els partits que defensen l'autonomia de centre des de l'oposició siguin plenament conscients de la gravetat de la situació actual. No permetin que la pressió dels sindicats majoritaris desmunti el seu propi llegat legislatiu, el llegat de la LEC. Els demanem que facin una oposició ferma sobre aquest tema i que tinguin la valentia de mantenir el rumb de l'autonomia quan tornin al govern, sense fer-se enrere malgrat les pancartes o la conflictivitat de les meses de negociació.

I als partits d'esquerres, que tenen dubtes sobre aquest tema, entenguin que l'autonomia és la garantia que els seus fills i filles i també els de les famílies més vulnerables, tinguin accés a una escola amb un projecte sòlid i un equip compromès. Si retrocedim en aquest aspecte, inevitablement la qualitat de l'escola pública es

veurà greument afectada i correm el perill que les famílies apostin cada vegada menys per una escola pública que no podrà mantenir un equip estable i alineat amb un projecte educatiu. No volem que l'escola pública sigui subsidiària de la concertada i està a les seves mans avançant en aquesta direcció o en la contrària. Revertir la situació actual és defensar l'escola pública de qualitat per tothom.

Vostès tenen l'oportunitat de blindar l'escola pública com un autèntic motor d'equitat on la qualitat no depengui de l'atzar o de la inèrcia burocràtica, sinó de projectes pedagògics sòlids, coherents i estables. No permetin que la falta de valentia política ens condemni a un sistema centralitzat, que penalitza precisament aquells que més necessiten una escola forta i adaptada al context. Sense coherència, no hi ha credibilitat. Demostrin-nos avui que la seva prioritat és de veritat una educació pública digna, inclusiva i amb plena capacitat de transformació social. No ens fallin.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé, doncs ara és el torn dels grups parlamentaris. Començarem pel Grup de Junts per Catalunya i té la paraula la diputada, molt honorable senyora..., (*Veus de fons.*) Ah, d'acord, sí, sí, començaria a esquerra perquè és el grup proponent i en aquest cas té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Agrair la vostra compareixença. També saludem els companys i companyes de Clam Educatiu que us acompanyen. Bé, parlem d'autonomia de centres, parlem d'equips docents estables i competents i d'un lideratge distribuït i entenc que el consens hi és, perquè n'heu fet referència a vosaltres perquè això ho diu la LEC, i la pregunta és què ens està impedit fer-ho realitat. Pensem que un dels principals obstacles és la rotació docent, sabem que és molt elevada i que, per tant, això dificulta crear aquests equips cohesionats i projectes educatius sòlids. Per tant, els preguntem, com es pot reduir aquesta rotació, però que tampoc això faci perdre aquesta flexibilitat en el sistema.

I en aquest context, processos com el concurs excepcional de mèrits, que són una oportunitat clara per estabilitzar plantilles, però també obren a la vegada un debat

important, estem estabilitzant equips o només persones? Si realment volem equips, hem d'entrar en una qüestió clau que nosaltres pensem que és una vàlua del sistema, que és el paper de les places perfilades, que pensem que és un paper central perquè és una eina molt potent pel desenvolupament dels projectes educatius de centre. Permeten incorporar aquests docents amb competències específiques, donar coherència als equips i reforçar línies pedagògiques concretes.

Però això també ens porta directament a una pregunta que pot ser incòmoda però que també és molt necessària, fins a quin punt aquestes places ajuden a construir projecte i fins a quin punt poden a vegades generar possibles desigualtats o algunes arbitrarietats. Esquerra defensem les places perfilades, per descomptat, però pensem que hem de trobar aquest equilibri, perquè hi ha l'equilibri clau que hem de saber trobar-lo. Necessitem centres amb capacitat real per configurar equips alineats, evidentment, amb el seu projecte, però alhora ens hem de preguntar quins límits haurien de tenir aquestes places perfilades per garantir equitat i evitar riscos que són –considerem–, de casos aïllats.

Per tant els preguntem què proposen. Han dit derogar la resolució i també els preguntem quins mecanismes de transparència i de control hem de posar perquè aquesta autonomia sigui justa i no depengui de pràctiques a vegades discrecionals, repeteixo, en casos probablement molt aïllats, perquè si no abordem bé aquest equilibri correm el risc de tensionar el sistema entre dos pols, o bé una rigidesa que impedeixi construir equips coherents, o bé una autonomia mal regulada, que pot generar a vegades desigualtats.

I finalment, si parlem del lideratge distribuït que sona molt bé sobre el paper però que cal aterrar-lo, què vol dir realment en el dia a dia d'un centre i què podem fer per preparar els equips de docents, els equips directius, per gestionar aquesta autonomia i que sigui amb criteri. En definitiva, el repte pensem que no és escollir entre autonomia i equitat, ni entre estabilitat o flexibilitat, sinó construir un sistema que sigui capaç de sostenir ambdós equilibris.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn de la molt honorable diputada Anna Erra, en representació del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. I benvingudes les representants de Clam Educatiu i els qui us acompanyen. Primer de tot potser m'hagués agradat que us haguéssiu també una mica presentant en el sentit que vosaltres no representeu un sindicat, sinó que sou un col·lectiu de professors que, com heu dit i també vau fer la compareixença amb la ILP, preocupats pel moment que viu l'educació i, tal com heu dit, defensant tota una sèrie de coses que potser al final el resum no ha set el que vosaltres esperàveu.

Nosaltres, com a Junts, som uns grans defensors de l'autonomia de centre. Nosaltres sempre hi hem cregut molt. Creiem que és aquella eina que pot ajudar a distingir les escoles per ser capaços de fer grans projectes i al revés fent grans centres de referència que llavors puguin encomanar-se fins i tot a altres centres i al conjunt del sistema i que, fins i tot la possibilitat d'aquestes places perfilades feia que poguessin fer aquests projectes singulars. Nosaltres sempre ho veiem en positiu.

Sí que és veritat que –i vosaltres també ho heu dit i en sou conscients–, que el que és l'autonomia de centre, el decret de plantilles ha set un camp de batalla dels sindicats i s'ha posat molt en el focus de veure sempre tota la part negativa que a vegades dius, doncs, què calia potser millorar del que sembla que en un moment s'ha desvirtuat en comptes de carregar-nos-ho tot. I el que ens estem trobant és que s'han fet una colla de mesures que l'autonomia de centre, de veure tota aquella part positiva que educativament portava, està desapareixent.

Llavors, amb això jo volia demanar-los a veure què s'hagués pogut fer perquè ha guanyat aquest relat d'aquestes direccions que eren autoritàries i que s'havia perdut la democràcia de centres, com corregir aquestes mínimes coses per fer una autonomia de centre, que tothom n'estigués més content en comptes de carregar-nos-ho. I l'altre,...

si degut a aquesta resolució que s'ha fet des de la Conselleria, creieu que això també afectarà, a part de tot el que heu dit, en què potser ja costa, però que costi més encara trobar direccions que es puguin posar al capdavant de molts centres, no?, perquè ben portat, una autonomia de centre es poden fer grans projectes i, a més a més, amb aquest decret d'inclusió de fer aquestes figures perfilades, creiem que nosaltres això encara ho complementen més bé.

Llavors, una mica la idea és, diem, què podríem fer? És a dir, ens heu encomanat, nosaltres sí que demanàriem aquí que poguéssiu tenir, no sé si teniu una relació assídua amb la Conselleria, si veritablement us escolten o us poden escoltar com poden fer amb els sindicats, perquè em sembla que heu fet un discurs molt valent de ser capaços de, el que podria dir anar contracorrent en aquesta bombolla, que vosaltres dintre d'aquesta bombolla sou capaços de dir unes realitats que em sembla que cal que se us escolti, i potser nosaltres aquí demanàriem que la Conselleria també us escolti.

I l'altre són els deures que com a Parlament puguem fer d'intentar que això no caigui en desús, però gràcies per ser aquí i per les vostres aportacions.

La presidenta

Gràcies senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Primer de tot coincideixo en una cosa important que ha dit la diputada Erra, i és la valentia del discurs, perquè com vostès han dit, és cert que porta tancada de segur que reben molt de suport però després, de cara al públic, hi ha un consens dins dels sindicats majoritaris de rebuig a les coses que avui heu vingut a defensar, i això fa que després hi hagi certs partits polítics que un cop arriben o no a la Generalitat, doncs no defensen allò que a porta tancada defensaven. I al final, jo crec que el debat de l'autonomia de centres, i més concretament sobre la capacitat de participar en l'elecció dels equips docents, és un element clau per entendre els reptes que té per davant el sistema educatiu.

I és veritat que actualment el model combina aquesta certa autonomia organitzativa dels centres amb la provisió de places, però majoritàriament continua sent centralitzada. Això fa que en molts casos, i és evident, els equips directius tinguin una capacitat molt limitada per ajustar la composició del claustre al projecte educatiu que vol desenvolupar el centre. Jo crec que des d'una perspectiva de millora és evident que hi ha un consens creixent dins de les forces polítiques, però també dins la societat que reforçar l'autonomia de centres ha de ser un objectiu real. I aquesta autonomia no s'entén com una desvinculació de l'Administració, sinó com la capacitat de desenvolupar aquests projectes educatius coherents, amb equips alineats amb una metodologia pedagògica.

En aquest sentit, nosaltres defensem avançar cap a models on els equips directius puguin tenir un paper més actiu en la definició dels perfils professionals que necessiten, així com la participació en els processos d'assignació del professorat. L'objectiu no és, ni ha de ser, substituir els principis ni de publicitat, ni de mèrit, ni de capacitat, sinó complementar-los vinculant el projecte educatiu a les necessitats específiques del centre. I aquesta defensa es basa en una idea molt senzilla, i és la qualitat d'un centre educatiu depèn en gran mesura de la cohesió i adequació de l'equip docent, i disposar d'equips estables i alineats facilita la implementació de projectes pedagògics, millora el clima escolar i contribueix al millor rendiment educatiu.

I al mateix temps, qualsevol avenç en aquesta direcció, és cert, ha d'anar equilibrat d'altres principis fonamentals del sistema, com és la igualtat d'oportunitats la transparència en els processos i la seguretat jurídica. Abans fèieu referència a aquests atacs d'antidemocràtic a aquest tipus d'eleccions, i és aquí on jo crec que faré les mateixes preguntes que us han fet les diputades que m'han precedit i és, des del vostre parer, quines són les eines o com hem d'avançar en aquesta implementació per tal de desfer aquesta imatge d'antidemocràtic que pot tenir aquest tipus d'elecció. Des del meu parer el debat no és tant entre autonomia sí o autonomia no, sinó de saber com articular una autonomia efectiva, que permeti als centres desenvolupar el seu projecte amb coherència, mantenint alhora les garanties del que és un sistema públic.

I en aquest marc, i acabo ja, presidenta, nosaltres defensem avançar cap a una autonomia de centres efectiva, que reforci el paper dels equips directius i que permeti participar en l'elecció amb criteris objectius i transparents, en la configuració dels equips docents.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyora Pujadó; moltes gràcies, senyora Rivera, per la seva exposició. Si em permeten, jo faré tres reflexions, no tant preguntes, sinó reflexions. Ens han posat, concretament la senyora Pujadó, en una disjuntiva molt concreta, que és la següent: sense autonomia de centre, ferida de mort, segons vostès, pel decret del 3 de març, no pot haver-hi una escola de qualitat. Home, no obstant això, la realitat és que amb el decret de plantilles en marxa el nivell de l'escola catalana s'ha enfonsat des de l'any 2012, també. I això ho corrobora, ho avalen les dades de les darreres proves PISA des del 15 fins a les del 22. PISA, PIRLS, TIMSS, competències bàsiques. Això per una banda.

Una altra reflexió, la plaça perfilada està bé, està bé sobretot per algunes especialitzats, especialitats on costa trobar un professional d'aquesta branca, no ho sé, se m'acudeix educació física en anglès, per exemple, o tecnologia informàtica. Però moltes vegades, i això hem de ser conscients, amb la mateixa claredat que han exposat vostès les seves premisses, hem de ser conscients que moltes vegades s'han produït irregularitats i s'ha produït un mal ús en la selecció.

I la tercera reflexió és, el decret de plantilles donava massa poder a les direccions dels centres i els interins, moltes vegades havien de combregar amb rodes de molins amb la direcció, sense poder opinar de manera diferent o matisar, no sigui que la seva continuïtat estigués en perill.

I ja finalment, he dit tres reflexions, ho sento, afegeixo una altra. En el context actual del Departament d'Educació, en el context actual dels currículums d'educació bàsica,

on tot està molt homogeneïtzat, realment, parlar d'autonomia de centre és quelcom impossible. Per tant, això és un condicional molt poderós, malauradament, per poder dir que els centres tenen una varietat, un ampli ventall, de possibilitats de confeccionar un projecte educatiu determinat, concret, diferent, i amb molts matisos.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Moltes gràcies per la compareixença i la vostra explicació. Jo sí que no faré reflexions i aniré directe a algunes preguntes, perquè crec que el que exposeu és molt clar i el que necessitaríem potser és, tenim clar el què, veiem el com, no?, i en aquest sentit jo crec que reitero algunes de les preguntes que s'han fet. És veritat, i vosaltres també així ho heu manifestat, que la LEC ja ho preveu, que també el decret et dona això, permet vincular requisits específics segons la direcció i, per tant, aquesta autonomia, què falta exactament, diríem? Més autonomia, millor aplicació, més recursos, perquè aquesta autonomia que ja existeix ja formalment, doncs, funcioni.

Una qüestió que a mi sempre em preocupa molt, que és la inclusió, la reducció de desigualtats, ens parlen d'aquesta autonomia sobretot per l'estabilitat organitzativa. La meua pregunta també és molt directa. Quina evidència tindríem que donar més capacitat de selecció als centres, a banda, deia, aquesta evident estabilitat organitzativa, millora efectivament els resultats educatius, això a través del projecte entenc, però la inclusió i la reducció de desigualtats, com ho podem garantir? Per tant, com podem evitar que aquesta autonomia generi més diferències entre aquells centres que puguin resultar més atractius, diguem-ne, i els centres d'alta complexitat o a les zones rurals, on sovint ja tenim moltes dificultats o es tenen moltes dificultats precisament per cobrir places. Per tant, si es creen aquestes diferències, com podem garantir aquesta equitat?

Quines mesures compensatòries proposen perquè aquesta autonomia no reforci – també en aquest sentit de la pregunta anterior –, la segregació escolar, ni tampoc la concentració desigual de professorat amb més experiència, en el mateix sentit. I per últim, en termes de transparència, de participació, de rendició de comptes, si es defensa o si anem més enllà d'aquesta autonomia de centre, quin paper tindria el Consell Escolar, el claustre, la comunitat educativa, en aquesta definició de perfils i, sobretot, en la posterior rendició de comptes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Mixt i té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, presidenta. Agrair les compareixences i a l'equip que us acompanya a la vostra valentia per vindre a exposar les vostres inquietuds i problemes i dir que Aliança Catalana volem expressar el nostre suport a la compareixença i a les reivindicacions presentades pel vostre col·lectiu. Compartim plenament la preocupació de la necessitat de reforçar la qualitat i l'equitat del sistema educatiu català, i considerem que aquests dos principis han de ser els eixos vertebradors de qualsevol política educativa, ja que només garantint una educació inclusiva, accessible i de qualitat per tothom es pot assegurar una cohesió social i la igualtat d'oportunitats.

Valorem positivament que el col·lectiu posi sobre la taula aquesta importància, la de reduir les desigualtats educatives i de combatre la segregació escolar, poder dotar els centres educatius dels recursos humans i materials necessaris, no imposats, sinó triats segons les necessitats de cada centre i reforçar el suport a l'alumnat més vulnerable, garantir unes condicions dignes pel professorat i reconèixer la seva tasca i impulsar polítiques educatives basades en l'evidència i amb visió a llarg termini, l'autonomia per l'escola pública.

Entenem que les demandes expressades responen a les necessitats del sistema i que s'alineen amb els objectius d'un model educatiu més just, inclusiu i eficient, com

correspon a Catalunya. Per tot això instem les institucions competents a escoltar i a tenir en compte aquestes reivindicacions i a traduir-les en mesures que contribueixin a millorar el sistema educatiu del nostre país. Reiterem, doncs, el nostre suport a la iniciativa del col·lectiu Clam Educatiu i el nostre compromís amb l'educació pública de qualitat, en català, equitativa i al servei de tota la ciutadania.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. I, finalment, és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i té la paraula la diputada Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Bé, bon dia a tothom. Evidentment, gràcies a les dues compareixents i, abans d'entrar una mica en matèria, dir que des del nostre grup agraïm molt no només aquesta compareixença tan clara que vostès porten, de vegades és necessari parlar de manera molt clara i sens massa exemples que ens facin pensar altres coses, també per la feina seva del dia a dia i el seu..., any rere any la feina que han fet històrica, i també per la participació que van tenir fa poc compareixent pel Sispercent, que bé, ja en parlarem.

Entrant una mica en matèria, és veritat que no sé si vostès creuen les meves paraules, però compartim gran part del discurs que vostès han vingut a fer aquí. Crec que com a grup nosaltres hem defensat moltes vegades el decret de plantilles, però també és veritat que quan la comunitat educativa està molt repartida i hi ha espais, o vostès han posat l'exemple dels sindicats, i és veritat, han vingut de manera reiterada molts sindicats a demanar inclús la derogació del propi decret o, com vostès explicaven, crear una metodologia més transparent per l'assignació de places. I això s'ha convertit moltes vegades en propostes de resolució i mocions al Ple i aquí cada grup ha volgut també manifestar un suport a aquesta reivindicació.

I jo crec també que, aprofitant aquesta dualitat que suposo que molts grups hem tingut i fico el meu també en el mateix sac, crec que hauríem de trobar aquestes fórmules mixtes o trobar aquest equilibri entre solucionar una situació que es dona

o que s'ha donat, i mantenir aquesta filosofia pel que va néixer el decret de plantilles. que compartim totalment.

Nosaltres, evidentment, som el grup que dona suport al Govern. No creiem que el Govern tingui cap voluntat de destrossar o desmantellar aquest decret, en tot cas crec que s'està buscant un equilibri i també una revisió. Poso només un exemple, hi ha una de les places perfilades que és la de la competència digital que, en el seu dia va néixer com una cosa, com un afegitó, i avui dia tothom o tots els docents haurien de tenir aquesta competència, per tant, aquesta revisió dels diferents perfils també jo crec que és una cosa que hem de fer.

El que nosaltres com a grup els oferim és, evidentment, la nostra ajuda i el nostre suport. Si volen vostès que els puguem acompanyar a una reunió al departament per intentar trobar solucions d'aquest equilibri, que crec que també hem compartit amb tots els grups que han manifestat la seva opinió, crec que tothom vol buscar aquest equilibri perquè, la veritat, si és que podem parlar de veritat, sempre està una mica repartida garantir aquesta transparència, garantir que els processos es facin bé i que ningú, ni interins ni professors amb la seva plaça es puguin veure perjudicats per aquest decret.

I no vull fer cap pregunta, perquè crec que puc sumar a les preguntes que han fet la majoria en el sentit de quines són les seves propostes per, jo crec també, amb aquesta visió també d'equilibri, poder fer que el sistema funcioni perquè, el que tothom vol al final és que l'educació millori amb els recursos que calguin i sobretot que...

Fitxer 4

els docents i les docents de Catalunya tinguin el màxim d'eines possibles per fer bé la seva feina.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara tenen vostès un torn de rèplica de set minuts. Tenen aquí davant el rellotge perquè abans la seva intervenció l'han clavat exactament amb el temps i esperem que aquesta també.

Gràcies.

Marta Pujadó Morató (representant de Clam Educatiu)

A veure, gràcies per les preguntes i els comentaris. Anirem fent així, sobre la marxa. Heu parlat diferents persones d'aquesta necessitat que hi hagi un equilibri entre aquesta estabilitat individual i l'estabilitat dels equips o aquesta autonomia de centre. Crec que l'eina perquè hi hagi aquest equilibri ja la tenim. Tenim una normativa que és la LEC i tenim un decret de plantilles que, fins ara, ens han permès tenir les dues coses, garantir estabilitat dels docents i garantir un marge d'autonomia de centre, que el decret de plantilles estableix que pot haver-hi fins a un cinquanta per cent com a màxim de places perfilades als centres. Llavors el que demanem és que la normativa vigent es compleixi, que no hi hagi resolucions que anul·lin de facto aquesta normativa que tenim.

Si la resolució del 3 de març tira endavant, el decret de plantilles mor, no es pot fer efectiu. Si en aquesta legislatura arribem a un noranta per cent de places definitives, el decret de plantilles no serveix per res, perquè no es pot utilitzar, perquè no hi ha places docents que es puguin fer servir per atreure els docents que encaixin millor en aquest projecte educatiu, ni per mantenir en el centre els equips que ara mateix funcionen, perquè són docents que són els pilars del projecte educatiu que l'estan aguantant, i que aquests docents hauran de marxar del centre per donar lloc a unes places definitives que s'ocuparan per uns funcionaris que potser ni tan sols coneixen el projecte educatiu al qual han anat a parar.

Llavors, per això insistim en la rellevància d'aquest moment, perquè encara hi som a temps, encara es pot desfer aquesta passa. El 27 de gener el Departament d'Educació deia, estem a favor de les places perfilades, volem tirar endavant amb l'autonomia de centre. Fantàstic, és la línia que hauríem de seguir, però només cinc setmanes després, el Departament d'Educació diu exactament el contrari. Llavors, això no és fruit d'una línia política, això és fruit d'unes pressions sindicals en el marc d'aquestes mobilitzacions que han fet dir a, i al cap de cinc setmanes dir el contrari

d'a. I això és el que venim a denunciar i creiem que hi som a temps de tirar endarrere això.

Victòria Rivera Pascual (representant de Clam Educatiu)

Sí, una mica per acompanyar el que diu la Marta, la gran majoria de vosaltres estàveu parlant de com fer aquest procés, de com garantir aquesta transparència, com garantir que sigui un procés net, que no hi hagi males pràctiques. El procés que hi ha actualment en principi ja garanteix un procés de transparència, evidentment les coses sempre es poden millorar i podem afegir-hi l'Administració o que Inspecció inclús formi part dins d'aquest procés. Es ven aquest discurs aquest més populista de triar a dit, que sembla que puguis posar qualsevol persona. I no, per poder arribar a un perfil, a banda de tenir una experiència i un mèrit d'anys treballats o de temps treballat, has de tenir el perfil i passes per un procés d'entrevista on hi ha direcció del centre i una mestra, vull dir, que no és tan fàcil.

El discurs és com molt estèril, és massa senzill, llavors la realitat és més complexa, evidentment s'hi poden posar més mecanismes per filtrar, però actualment jo crec que és un procés que funciona i funciona bé. Que si hi ha hagut algun cas de males pràctiques, com hem dit, evidentment s'ha d'actuar si es coneixen i es destapen, però no anul·lar-ho tot per algunes males pràctiques, que crec que són casos més aïllats i no tant la realitat dels centres.

Marta Pujadó Morató (representant de Clam Educatiu)

Sí, que ja hi ha processos de rendició de comptes actualment, les direccions són avaluades a través de la PGA, de l'avaluació de la Inspecció. També es rendeixen comptes als Consells Escolars que abans algú de vostès també ho comentava i l'AVALDIR, l'avaluació de direccions. I benvinguda a l'avaluació que faci falta i la supervisió que faci falta, o sigui, tots volem que aquest procés es faci bé i es faci amb garanties, endavant amb això. Però és com si ara diguéssim que, perquè hi ha algunes persones que no condueixen bé, prohibim a tothom conduir, no? És així d'absurd el que estem fent. A justificar que per alguns pocs casos de mala praxis hem d'anul·lar aquesta possibilitat a totes les escoles.

I endavant amb el que s'estava plantejant de si cal una revisió d'aquest decret de plantilles, perquè potser hi ha alguns perfils que s'han d'actualitzar perquè ja han

quedat una mica obsolets, endavant amb revisar el que faci falta. Ens vam oferir a la Conselleria d'Educació per participar en aquesta revisió, el que passa és que ara, amb la situació que estem se suprimiran aquests perfils, per tant, no estem en el punt de revisar, estem en el punt d'anul·lar, d'anar cap endarrere en aquesta autonomia.

Victòria Rivera Pascual (representant de Clam Educatiu)

Sí, això també dels perfils que també ho havia comentat el senyor Escribano, no és una cosa tan senzilla, sota el nostre parer, de fer l'educació física en anglès, sinó és mirar més enllà i trobar perfils de persones que encaixin en projectes que són molt transformadors o bé innovadors o sobretot l'escola inclusiva, que és el que tenim ara també a l'ordre del dia, estem canviant la manera de veure les escoles i la societat i ens calen perfils amb una mirada inclusiva i no podem entendre que tothom, per haver sortit de la carrera ja surt amb aquesta capacitat, hi ha molta formació darrere i ens calen persones que hi creguin, en la inclusió.

Evidentment, jo penso que tothom pot arribar a creure-hi, però tot requereix temps, i ara mateix hi ha el perfil d'atenció a la diversitat, igual que hi ha el perfil de metodologies actives, que això genera uns engranatges boníssims dins les escoles que no podem deixar perdre. I ara mateix, qui està tirant endavant les escoles inclusives, els projectes transformadors, són els propis mestres. I llavors, perdre tot això debilita molt l'escola pública i ens fa perdre a les famílies també la confiança cap a l'escola pública i els projectes

Marta Pujadó Morató (representant de Clam Educatiu)

I una última cosa. L'Anna Erra abans comentava que costarà trobar direccions que es vulguin posar davant d'un projecte. Crec que és així perquè li estem demanant molt als centres educatius, a les escoles i als instituts, però clar, si els demanem molt també hem de donar unes eines, i aquestes eines passen per poder dissenyar un projecte educatiu d'acord amb les necessitats d'aquella escola, d'aquell institut. Si aquestes eines no hi són, qui voldrà agafar la responsabilitat de tirar endavant un projecte sense poder configurar una mica la plantilla, sense poder retenir els docents que estan funcionant? No ho voldrà fer ningú això.

I, per últim, gràcies per oferir-vos a posar-nos en contacte amb la consellera, ens agradaria molt poder parlar d'això, així que agafem aquesta proposta.

La presidenta

Molt bé, doncs si els hi sembla ho deixariem aquí, si no hi ha cap grup que vulgui fer cap apreciació ho deixariem aquí. Els hi donem les gràcies senyores Pujadó i Rivera per la seva compareixença, així com a les persones que les heu acompanyat. I sense més, us acomiadem en aquest moment.

Gràcies, *(Veus de fons.)* Gràcies a vosaltres.

Suspenem la sessió vint segons.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Bé, doncs passem al següent punt de l'ordre del dia.

La compareixença d'una representació d'Escoles de Música d'Iniciativa Privada de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per informar sobre la seva tasca i les seves necessitats. Senyor Domènech, si ens acompanya...

(Pausa llarga.)

Molt bé. Si us plau, senyor Mijoler, que està vostè una mica esverat...

Lluís Mijoler Martínez

No, presidenta, només és que és 14 d'abril i avui celebrem la República. No...

La presidenta

Ahir era 13 i demà serà 15, efectivament...

Lluís Mijoler Martínez

Sí, però no faran noranta-cinc anys de la República, el que...

La presidenta

Faran noranta-cinc més un dia.

Lluís Mijoler Martínez

Sí, exacte, tots els dies celebrem la República, molt bé, així m'agrada, tenir una presidenta republicana. No, disculpi; senyora, presidenta, que només volia dir que m'acabo d'assabentar que no hi haurà debat a la posterior PR que va sobre el tema...

La presidenta

Així vam acordar-ho els portaveus.

Lluís Mijoler Martínez

D'acord. Entenia que la intervenció d'ara era per fer preguntes...

La presidenta

No, de fet a l'ordre del dia apareix l'acord que vam prendre els portaveus.

Lluís Mijoler Martínez

Només li aclareixo del que parlàvem, que no era inoportuna, sinó que era només aclarir aquesta...

La presidenta

Perfecte, molt bé.

**Compareixença d'una representació d'Escoles de Música
d'Iniciativa Privada de Catalunya per a informar sobre la seva
tasca i les seves necessitats**

357-00347/15

Doncs passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del president de les Escoles de Música d'Iniciativa Privada de Catalunya, senyor Llorenç Domènech, benvingut a aquesta comissió. Té vostè en aquests moments una primera intervenció de quinze minuts, després els grups li faran preguntes que creguin oportú i després vostè podrà contestar amb una intervenció darrera de set minuts. Per tant, seva és la paraula, senyor Domènech.

Llorenç Domènech Domènech (president de les Escoles de Música d'Iniciativa Privada de Catalunya)

Exacte. Bé, doncs com deia la presidenta, bon dia a tothom. En principi, a Catalunya som ara mateix vuitanta-dues...

Fitxer 5

escoles autoritzades pel Departament d'Educació i d'iniciativa privada amb diferents formes jurídiques, des d'associacions, cooperatives, fundacions, mercantils, i fins i tot autònoms. Agrupem aproximadament uns quinze mil alumnes i hi ha uns mil tres-cents docents en aquestes escoles. Som centres educatius de règim especial, som sistema educatiu, som part activa de la vida cultural dels pobles i barris del nostre país.

Aleshores, la meua compareixença té per objecte exposar-vos la situació actual de les escoles de música de Catalunya, tant de titularitat privada com de titularitat pública, així com, en últim terme, fer algunes propostes que al nostre parer podrien millorar l'educació musical al nostre país. Les dades que els facilito o que figuren en aquest dossier que us hem donat estan extretes en part del Departament d'Educació de la Generalitat i, en part, dels estudis dels Cercles de Comparació Intermunicipal d'Escoles de Música que fa la Diputació de Barcelona i que publica anyalment.

Aleshores, la situació entre cometes oficial, el mapa ara actualment de les escoles parla d'uns seixanta-tres mil alumnes arreu del país, uns quaranta-vuit mil en centres de titularitat pública i uns quinze mil aproximadament de centres privats, pel que fa a escoles de música. Totes aquestes escoles, independentment de la seva titularitat, estan regulades pel Decret 354/21, pel que fa a qualificació de professorat, espais, programes etcètera.

I pel que fa als conservatoris de grau professional que, com saben vostès, són estudis reglats, hi ha uns tres mil set-cents alumnes aproximadament. Aquestes són les dades que són, entre cometes, oficials. El que passa és que aquestes dades –i em perdonaran–, no són veritat, no són correctes ni de bon tros. No són correctes perquè parlen d'un –aproximadament–, no arribaria a un u per cent de la població a

Catalunya que fa música, quan a la resta d'Europa, Dinamarca, Alemanya, Suècia, etcètera, estan pel sis per cent etcètera. Doncs això és el mapa, el que jo també els hi voldria exposar ara és una mica –i em permetran l'expressió–, la selva.

A Catalunya hi ha centenars –entre cometes–, d'escoles de música que són llocs que no estan sota la supervisió de cap normativa específica, és a dir, es regulen pel dret civil i dret mercantil en el seu cas. Evidentment, no tenim dades de quantes escoles hi ha i molt menys de quants docents o quants alumnes poden haver-hi, però una senzilla consulta per internet ens diu que, per posar dos exemples, no hem pogut ser més exhaustius perquè no teníem temps ni mitjans per fer-ho, però per posar-vos un exemple, a Manresa, a la ciutat de Manresa hi ha una escola autoritzada, l'escola municipal i sis escoles no autoritzades, això és una senzilla recerca per internet. I a la meua comarca, al Vallès Occidental, hi ha sis escoles de música autoritzades i trenta-cinc no autoritzades.

Per tant, i aquí quan parlo de no autoritzades no estic parlant de professors particulars, ni de centres cívics, això estic parlant de llocs que s'autodenominen escola de música. Fins i tot existeix una associació d'escoles de música no autoritzades que, per ser membre d'aquesta associació has de no estar autoritzat. Aquí, en el recull que us he passat teniu també un *pantallazo* del que és la pàgina web, que és curiosa perquè et demanen precisament això, que no estiguis autoritzat per un decret que, a més, ja està derogat fa més de cinc anys, el 179/93.

Això per què passa? Doncs això passa perquè no hi ha cap incentiu per esdevenir escola autoritzada, és a dir, el fet de ser escola autoritzada si ets de titularitat privada, doncs l'única cosa que et comporta són obligacions, és a dir, tens una obligació de tenir un percentatge d'un vuitanta-cinc per cent de les hores de titulats superiors, has de tenir uns espais, has de tenir unes instal·lacions, has de complir uns programes, tens els controls del Departament quant a estadístiques, etcètera, i a canvi, doncs no tens pràcticament res, com no és el fet de poder-te dir autoritzat i el fet que es poden convalidar algunes assignatures a l'ESO, concretament les optatives.

És a dir, la situació actual el que fa és que desincentiva el compliment normatiu. És a dir, nosaltres hem parlat amb escoles i parlem d'escoles que potser tenen quaranta anys de vida, i el primer que et diuen és que per què m'haig d'autoritzar si no tinc res

a canvi, doncs no té cap sentit, per tant, això explica una mica aquesta situació i fa que, com ja veurem, doncs que les conseqüències quines siguin? Doncs que l'Administració no té ni idea, amb perdó, de quin és el mapa, la situació real de l'ensenyament de música a Catalunya, desconexem també quines qualificacions poden tenir els docents, els espais, les instal·lacions on es desenvolupa aquesta activitat.

Per altra banda, manca informació fiable a famílies i alumnes d'aquests centres, i en aquest sentit, per exemple, també els he posat aquí com poden veure, alguns exemples de centres, no dic que ho siguin tots, però que una mica amaguen aquesta oficialitat a través d'acords que tenen amb grans organitzacions multinacionals com és, doncs, el Trinity College, la Royal School of Music britànica, en aquest cas, i que són titulacions que no són oficials a l'Estat espanyol, que impliquen un pagament per part de les famílies d'uns vuitanta, cent euros anuals per fer l'examen, i entenem que això és una publicitat enganyosa que fa que genera confusió a tota la ciutadania.

Per altra banda, també afecta, us estic parlant de conseqüències, afecta també tot el que és el tema laboral, és a dir, aquests centres, com que desconexem ni quants són, ni quina qualificació poden tenir, doncs també redueix les possibilitats, per exemple, de sortides laborals dels titulats superiors dels nostres centres superiors, SMUC, Liceu, etc. És a dir, potser val més treure's un títol amb tots els respectes de monitor de lliure que un superior de música.

I per altra banda, també s'ha de dir que suposa una competència deslleial per les escoles que estem autoritzades. És a dir, si per ser escola de música has de complir uns requisits, doncs no ens sembla normal que hi hagi centres que es puguin dir escoles de música si no compleixen aquests requisits. I això està afectant, per una banda, a un progressiu tancament d'escoles de música. Us vull recordar, per exemple, aquest any, suposo que coneixeran el tancament de l'escola Joan Llongueres, una escola amb cent tretze anys d'història, Creu de Sant Jordi, innovadora en mètodes pedagògics, doncs que aquest any ha tancat. I llavors hi ha altres escoles que continuen, però no s'autoritzen, perquè diuen, bé, jo perquè he d'estar presentant papers i complint tot un seguit de coses si no serveix de res.

I tot això es tradueix també en un incompliment, des del nostre punt de vista, legal. És a dir, hi ha una llei orgànica, concretament la del dret a l'educació, la LODE del 85, que en el seu article 24.1 llegeixo textualment, diu: «Els centres privats que imparteixen ensenyaments que no condueixin a l'obtenció d'un títol amb validesa acadèmica que queden sotmesos a les normes de dret comú. Aquests centres no poden utilitzar cap de les denominacions establertes pels centres docents.» I aquí vull recordar que les escoles de música autoritzades són centres docents inscrits en el registre de centres docents del departament. «Ni qualssevol altres que puguin induir a error o confusió amb aquelles.» Bé, la situació no és que puguin induir a confusió, és que és la mateixa denominació exactament.

I el segon punt, que també pensem que és rellevant, l'article 24.2 d'aquesta llei orgànica diu que per raons de protecció a la infància els centres privats que acullen de manera regular nens d'edats corresponents a l'Educació Infantil queden sotmesos al principi d'autorització administrativa a què es refereix l'article 23. L'article 23 d'aquesta llei precisament parla d'això, que els centres han d'estar supervisats, han de disposar d'una autorització administrativa. Per altra banda, també segons la nostra visió, s'està incomplint la llei general de defensa dels consumidors i usuaris. Quan els consumidors tenen dret a rebre informació correcta, clara i comprensible sobre els béns i serveis, la informació ha de ser veraç i suficient i es prohibeixen les pràctiques comercials enganyoses o que puguin induir error.

I aquí els hi poso uns exemples, dos, de centres que parlen d'exàmens oficials o que parlen de que *los exámenes son voluntarios y para los estudiantes que desean titulación oficial de los diferentes grados de música*. Llavors, pensem que aquí s'està vulnerant clarament el dret a una informació veraç.

I per últim, ja el que els comentava, la competència deslleial, perquè entenem que no es pot utilitzar la denominació d'escola de música sense assumir els costos, les obligacions i els controls que aquesta denominació implica. I aquí també voldríem dir que tradicionalment o des de fa molts anys, la resposta que hem tingut del Departament, de les diferents administracions, del Departament d'Educació, és que aquests centres no existeixen, que no són de la seva competència, que per ells no existeixen. Per exemple, durant la pandèmia, aquests centres tenien el problema

que no saben a qui havien de recórrer perquè el Departament d'Educació els deia, vosaltres no existiu. Sí que existeixen i a més hi ha milers d'alumnes en aquests centres, i de docents. I llavors entenem que l'Administració no pot ignorar aquesta situació il·legal i si en té coneixement ha d'actuar, és la seva obligació, actuar davant d'una situació d'aquest tipus, perquè no parlem d'un tema puntual, no parlem d'un senyor o un «fulano» que fa no sé què, estem parlant d'una cosa que és general, com us he pogut esmentar en el començament.

Intento anar tot el de pressa que puc, eh?, disculpeu. Llavors, parlem una mica del finançament de les escoles de música. Mireu, l'estructura de finançament en el cas, per exemple, de les escoles de titularitat pública, bàsicament o pràcticament en la seva totalitat de titularitat dels municipis, és que l'usuari està pagant de mitjana un 30,80 per cent. El municipi es fa càrrec d'un seixanta-u per cent, estem parlant de mitjanes, i llavors altres administracions, bàsicament Generalitat i diputacions, d'un vuit per cent. En el cas de les privades, això és zero, vull dir és cent per cent el cost de l'usuari.

Llavors, en el cas de les escoles de titularitat municipal hi ha una cosa que ens crida l'atenció i és el fet que malgrat que hi ha un reconeixement general de la importància de l'educació musical com una eina de cohesió social, la realitat és absolutament contrària. És a dir, el que està destinant el Departament d'Educació a les escoles municipals de música no arriba a l'u per mil, és un 0,098 per cent. Doncs si tan important és..., a veure, no dic ara que hagi de ser molt, però és que és un 0,098, no arriba ni a l'u per mil. I a més ens trobem que el finançament dels municipis també és molt desigual. És a dir, si tu vius a l'Hospitalet, l'Ajuntament es fa càrrec del noranta-u per cent del cost de la plaça i a l'usuari paga el nou, d'acord?

Però si vius a Tiana, l'usuari paga el cinquanta-sis per cent i al municipi el quaranta-quatre. I llavors hi ha casos curiosos. Per exemple, a Santa Coloma de Gramenet l'usuari paga un trenta-u per cent del cost i a Sant Cugat del Vallès el vint-i-quatre. Llavors, això ens sembla que... Perdoneu, no és ni de dretes, ni d'esquerres, és injust directament. I per no dir que si vius en un municipi de menys de deu mil habitants, només hi ha un setze per cent de municipis que tinguin escola municipal de música. En altres raons, perquè en un municipi d'aquestes dimensions, l'escola de música

s'endú de mitjana un 3,5 per cent del pressupost municipal. En canvi, a els ciutats o els pobles grans de més de cinquanta mil habitants, això es situa aproximadament en un u per cent.

Per donar-los més dades, de mitjana l'aportació que fa l'usuari en una escola municipal és d'uns quatre-cents divuit euros per alumne. La despesa corrent és d'uns 1.352 i, per tant, el dèficit, la diferència, serien d'uns nou-cents trenta-cinc euros per alumne. Parlem de despesa corrent, no de despesa total. Aquí hauríem d'afegir altres conceptes. Però, com que no hem pogut aconseguir aquestes dades, perquè ens fem una idea, el dèficit és d'uns nou-cents trenta-cinc per alumne, per alumne i any, amb un cost aproximat, que si una mica fem una agregació de tot l'alumnat, estaríem parlant d'uns 50 milions d'euros anuals entre tots els municipis.

Això, a més, té un problema, que no és un problema, és una sort, i és que la demanda d'ensenyaments musicals és creixent. És a dir, cada cop, sobretot, hi ha més població, diguéssim, adults, que s'incorporen a la música. Això, entre altres coses, s'explica per tota la piràmide poblacional i perquè la gent com ara jo, els *boomers* i demés, doncs, ens estem incorporant a això, i això és una bona notícia, però amb l'estructura financera que tenen aquestes escoles, això és un problema, perquè, clar, estem parlant que cada cop això pot anar més.

Penseu que ara mateix hi ha a les escoles municipals 1,2 sol·licitants per plaça oferta, és a dir, un vint per cent d'excés de demanda. Llavors, està bé i tothom té clar que és bo que les escoles, diguéssim, que la gent faci música, però hem de tenir un sistema sostenible, perquè és que, sinó, cada cop els municipis es posen la soga més al coll.

Com a conclusions, una mica el que hem parlat, és a dir, hi ha un mapa escolar que no reflecteix la situació actual de l'ensenyament de la música a Catalunya. Això fa que el Departament d'Educació no tingui una informació fiable amb el que s'està passant, el que s'està movent a nivell d'educació musical. Hi ha una inacció històrica del Departament d'Educació per perseguir aquests incompliments, que són massius i que té, legalment tindria l'obligació de fer-ho. Al nostre parer hi ha un incompliment de la Llei Orgànica del Dret d'Educació, de l'article 24, punt 1 i punt 2...

Fitxer 6

i es produeix per una incongruència entre el que és la Llei Orgànica i el Decret.

El Decret 354/21, en els articles 1.1 i 1.2 parla de les escoles de música i dansa que es vulguin autoritzar o que es vulguin inscriure en el registre. No, és que no és vulguin, és que ho han de fer. Llavors, aquí pensem que hi ha una incongruència i hi ha un... *(Veus de fons.)* Perdó....

La presidenta

Ha acabat el temps.

Llorenç Domènech Domènech (president de les Escoles de Música d'Iniciativa Privada de Catalunya)

Ah, s'ha acabat..., perdó. Ah, no puc parlar més, doncs...

La presidenta

Si li sembla, com ara tindrà ocasió de contestar després de les preguntes que li facin, si hi ha alguna cosa que li ha quedat pendent, tindrà vostè, després, en el torn de la rèplica, ocasió de contestar.

Llorenç Domènech Domènech (president de les Escoles de Música d'Iniciativa Privada de Catalunya)

D'acord.

La presidenta

Doncs passem directament a la intervenció dels grups parlamentaris. En aquest cas, correspon en primer lloc al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i té la paraula la vicepresidenta de la Comissió, diputada Sònia Martínez.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta, i moltes gràcies senyor Domènech. Des de Junts per Catalunya ens satisfà que avui puguem donar veu aquí al Parlament a les escoles de música d'iniciativa privada de Catalunya perquè creiem fermament que la vostra situació mereixia ser escoltada aquí en seu parlamentària. Bé, el que esteu vivint creiem que

és el resultat d'un model de finançament que és totalment injust, que durant anys ha ignorat aquesta realitat que vostè ens acaba d'explicar.

Ens parlava de dues-centes setanta escoles de música autoritzades pel departament. Totes compliu els mateixos requisits, la titulació del professorat, els espais, tots teniu aquest codi de centre i totes formeu part d'aquesta mateixa xarxa educativa, però malgrat tot, vuitanta-dues escoles d'iniciativa privada esteu excloses d'aquest finançament públic. Per tant, les famílies que porten també els seus fills a una escola municipal de música paguen aquest tant per cent del cost real de la plaça, una part està subvencionada pel departament i depèn de quin lloc també per altres administracions, però aquelles famílies que decideixen o que estan obligades per les raons que siguin a escollir aquesta escola d'iniciativa privada han de pagar aquest cent per cent.

I també aquest problema de les escoles de música no s'acaba aquí, perquè vostè comentava que, crec que deia que un u per cent de la població catalana és l'única que té accés a aquest ensenyament musical. Per tant, estem també per sota de la mitjana europea i en segons quins municipis encara la situació aquesta esdevé molt més greu. Per tant, qui és que ha de cobrir aquest buit? Sovint vosaltres, aquestes escoles d'iniciativa social, unes escoles arrelades al territori, unes escoles amb trajectòria, però ho feu amb aquesta incertesa a vegades de saber si el curs vinent podreu obrir o no. I des de Junts per Catalunya nosaltres tenim una posició molt clara sobre això.

De fet, en el nostre programa electoral ja proposàvem aquest sistema de finançament dels centres sota aquests principis de suficiència, plurianualitat, sostenibilitat i equitat, tant per les escoles de titularitat municipal, com per les d'iniciativa privada. I aquest sistema doncs pensem que també ha de ser molt sensible a les circumstàncies familiars i socioeconòmiques de l'alumnat. Vosaltres sou els que viviu aquesta realitat cada dia i la vostra veu és imprescindible.

Vostè ens parlava del tancament d'algunes escoles i per això voldria preguntar-li quantes escoles creieu que en aquests moments estan en risc de tancament a curt termini, si no hi ha una resposta del Govern. I també doncs es posava sobre la taula vuitanta-dues escoles d'iniciativa privada autoritzades, darrere aquesta xifra hi ha

realitats, vostè deia, completament diferents, des de fundacions, associacions, autònoms. Si vostè creu que afecta de manera diferent la situació de finançament segons el model aquest de gestió de cada escola.

I bé ho deixaria aquí perquè se m'acaba el temps.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. En primer lloc, vull començar evidentment agraint la seva presència avui aquí, perquè parlar d'escoles de música és parlar de cultura, però també és d'educació, de cohesió social i d'oportunitats. Des d'Esquerra Republicana tenim molt clar que la formació artística no pot ser un luxe, ha de ser un dret accessible arreu del territori i per tothom. I, en aquest sentit, és evident que les escoles de música privades han tingut i tenen un paper important especialment allà on el sistema públic no arriba.

I en nom d'Esquerra Republicana tot el nostre reconeixement i també el suport a la tasca que fan. Han sostingut oferta, han creat comunitat i han aprofitat la música a molts infants i joves, i això cal posar-ho també en valor. Ara bé també hem de situar el debat amb rigor. Som molt conscients que el finançament de les escoles de música de titularitat privada és complex de garantir des de l'Administració pública i, de fet, el mateix sector, a través de l'Associació Catalana d'Escoles de Música ha expressat que no es tracta d'estar en contra del finançament d'aquest ensenyament, sinó de fer-ho amb criteris clars.

El primer de tot, crec –o creiem–, que és evident, és que no es pot finançar els centres privats si abans no tenim cobertes les necessitats del sistema públic, i aquí hi ha una realitat que no podem obviar, existeix un infranfinançament de les escoles públiques de música, especialment les escoles municipals. Els ajuntaments estan assumint un servei que, en bona part és competència de la Generalitat, i ho fan en molts casos sense finançament suficient. I, per tant, seria injust invertir recursos

públics al sector privat sense haver garantit abans un finançament adequat a la xarxa pública, sigui municipal o no.

Dit això el debat no és excloent, considerem, des d'Esquerra Republicana creiem que el repte no és triar entre models, sinó construir un sistema més fort, més coordinat i més just, on el sector privat pugui també tenir un paper complementari, però també amb criteris clars de qualitat, d'accessibilitat i de corresponsabilitat pública, perquè si volem que la música sigui un dret no pot dependre només de la capacitat de pagament de les famílies.

I en aquest sentit, voldríem plantejar algunes preguntes al senyor Domènech Domènech. La primera és, quins són des del seu punt de vista, els principals buits que el sistema públic no està cobrint avui. En segon lloc, voldríem també preguntar-li com creuen que es podria articular una millora de coordinació entre les escoles privades municipals i del conjunt del sistema educatiu i la darrera és com –vostè ha parlat de l'acreditació i ha parlat d'una xifra molt reduïda–, podem millorar o quines facilitats s'haurien d'oferir perquè més escoles privades es puguin acreditar.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. I gràcies, senyor Domènech, per la seva exposició. Jo crec que hi ha dades que vostè ha donat que són clarificadores per saber i crec que també hem de separar diverses coses de les que vostè ha dit. Està clar que estem davant d'un sistema de financiació injust, és injust perquè no dona aquesta accessibilitat plena que hauria de donar al que és un dret a l'ensenyament musical aquí, a Catalunya. I és injust perquè, si hi ha desenes d'escoles de música que estan excloses d'aquest sistema de participació de diners públics, doncs estem clarament davant d'un sistema injust.

I quan parlem d'escoles privades hem de tenir clar que no són ni grans corporacions amb afany de lucre, sinó que el cent per cent dels casos són escoles petites amb

gent que bàsicament el que fa és tenir un servei de vocació social i cultural cap a la cultura de la música, però també cap a donar aquest servei als alumnes.

I també després estem davant d'un fet greument injust que és, depenent del lloc de Catalunya on t'hagi tocat viure, del municipi on hagi nascut, doncs tindràs unes facilitats majors o menors per accedir a aquest ensenyament musical que, en teoria, hauria de ser universal, neixis o neixis de Catalunya, ja que aquest servei que no cobreix l'Administració hi ha ajuntaments que, depenent de dues coses, una és la voluntat d'aquell consistori per finançar i l'altra és la capacitat d'aquell ajuntament per finançar. Hi ha ajuntaments que per desgràcia no tenen capacitat econòmica per finançar aquest tipus d'escoles i aquí és on la Generalitat, el Departament d'Educació ha d'entrar.

Nosaltres ja que després no podem tenir el debat ja anunciem que votarem a favor de tots els punts de la proposta que parla precisament d'això que vostè ha vingut a defensar avui, que és donar el finançament just perquè els alumnes que vulguin cursar ensenyament musical tinguin la plena capacitat per fer-ho, tal com preveu la llei, així que jo no tinc cap tipus de pregunta perquè crec que vostè ho ha deixat molt clar a la seva exposició.

Nosaltres hem de garantir que el dret a l'ensenyament musical sigui ple a tot el territori català i, per això, li donem recolzament a vostè, al que ha exposat avui i a la proposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyor Domènech per la seva exposició. Com ja vàrem fer al novembre de l'any passat, quan va comparèixer vostè també en el marc, en el context de la modificació de la llei d'educació del sis per cent, doncs nosaltres donem suport a allò que ha expressat aquí, que va expressar també anteriorment, el mes de novembre, com dic, perquè nosaltres creiem realment en la

llibertat de les persones, de les entitats, precisament d'oferir propostes educatives però reglades, assumint els criteris, els reglaments, la normativa en igualtat de condicions.

I, si en igualtat de condicions ofereixen aquests serveis musicals que són tan essencials pel creixement de les persones però, com ha dit vostè, des dels infants als adults, que s'està produint aquesta tendència d'incorporació, també de gent adult als ensenyaments musicals, doncs el finançament ha de ser també proporcional i ha de ser una realitat, perquè el que no podem fer és dir, no, només l'ensenyament públic és el que ha d'estar prioritzat. No, no, l'ensenyament públic, també la iniciativa privada, evidentment, perquè si ofereixen el mateix servei amb les mateixes condicions i amb les mateixes regulacions, doncs evidentment ha de tenir el mateix suport financer.

Amb la qual cosa, nosaltres donem un suport absolut a les seves recomanacions, a la seva exposició i a la proposta de resolució que es votarà després també li donarem suport.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara, en representació del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Gràcies per la seva compareixença. Bé, els Comuns entenem que l'educació musical, en general, l'educació de les arts en viu, però també en particular de la música doncs és un bé educatiu, cultural i comunitari. No es pot destriar, educació, cultura i comunitat van de la mateixa mà, cal protegir-ho, cal fer-ho accessible i el seu desenvolupament, tant de l'educació musical com de les arts en viu, en general, ha de respondre per nosaltres a criteris d'equitat, de cohesió social, també, i d'accés universal. Per tant, aquí en aquest principi coincidiríem.

Segurament no estem tan d'acord perquè, per nosaltres, la prioritat del sector públic ha de ser reforçar la xarxa pública i municipal d'ensenyament municipal. I, en aquest sentit, precisament el que posa de manifest és la manca de finançament dels

municipis per fer front a aquestes necessitats que han agafat i que, efectivament, no queda clar de qui seria o no la competència, però sí que entenem nosaltres que dintre del sistema educatiu la introducció de la cultura i, com deia, en particular de les arts en viu, doncs és un repte segurament d'aquest segle per l'Administració si el que volem és formar ciutadania amb esperit crític.

I aquest camí, si no és per la via de la cultura segurament no afavorirà aquesta creació de comunitat necessària que, insisteixo, no es pot deixar d'anar de la mà, tant de la cultura, com de la comunitat. Per tant garantir igualtat d'oportunitats, garantir l'accés en condicions d'equitat a tot el territori. Per tant, qualsevol suport públic a les iniciatives particulars hauria d'estar vinculat a criteris objectius com aquesta accessibilitat econòmica i les beques o la tarifació social, contribució a aquesta cohesió territorial, transparència, qualitat educativa, respecte a condicions laborals dignes. Nosaltres no compartim aquelles fórmules que siguin de suport genèric o indiscriminat i el suport públic ha de respondre a aquest criteri d'interès general i no a criteris que siguin poc delimitats.

Li faig algunes preguntes molt concretes. Quin diagnòstic fan de l'accés real a l'educació musical especialment per raó de renda i també de territori, però sobretot per raó de renda. Per exemple cito el cas de l'Escola d'Arts en Viu del Prat, on hi ha tarifació social i que, per tant, aquestes estadístiques que diuen sobre quina aportació fan les famílies ha de dependre també, o ha d'estar vinculada també a quin nivell de renda tenen. Perquè de res serveix dir si és un quaranta-sis o un cinquanta per cent si no tenim en compte quin és el nivell de renda quan hi ha una tarifació social. Tenen dades o estimacions sobre quantes famílies o alumnes queden fora de les escoles de música per motius econòmics? No sé si ho...

Fitxer 7

tenen o no.

Quan demanen sistema finançament estable i equitatiu, suport als centres, ajuts a les famílies o fórmula mixta, quin és el sistema que demanen? El retorn social, com deia, d'aquest finançament públic. I sobre la tarifació social, sobretot, perquè no tinc més temps, què és el que opinen sobre la tarifació social, si s'aplicaria també o si

s'està aplicant ja a les escoles de música privades. I, per últim, presidenta, quines mesures consideren necessàries per garantir l'educació musical de l'alumnat vulnerable o amb necessitats educatives específiques.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Mixt i té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyor Domènech, per la seva exposició i per traslladar-nos totes les inquietuds i totes les mancances que estan patint les escoles de música. Aliança Catalana, volem agrair la vostra compareixença davant d'aquesta comissió. Les escoles de música d'iniciativa privada són qui apopen i qui fan que els infants s'iniciïn i descobreixin la música, part de la cultura del nostre país. En molts municipis, especialment fora dels grans nuclis urbans, aquestes escoles garanteixen l'accés a l'educació musical i contribueixen de manera decisiva a la dinamització cultural i social del territori. Entenem que la seva aportació no és subsidiària, sinó complementària i, en molts casos, imprescindible per assegurar una oferta educativa diversa, arrelada i adaptada a les necessitats de la ciutadania.

Considerem necessari avançar cap a un model de finançament que reconegui institucionalment el paper d'aquestes escoles dins d'un sistema educatiu, cultural i català, garanteixi la seva viabilitat i estabilitat i afavoreixi l'accés de tots, evitant que siguin els motius econòmics que limitin la participació, s'estableixin mecanismes de col·laboració amb les administracions públiques basats en la confiança, la transparència i el servei al territori. Al mateix temps, creiem que aquest suport ha d'anar acompanyat de criteris de qualitat educativa, arrelament territorial i compromís social, assegurant que els recursos públics contribueixen efectivament a ampliar les oportunitats i reforçar el teixit cultural del país.

Per tot això, instem al Govern a analitzar les demandes exposades i a explorar vies de cooperació que permetin consolidar i millorar la contribució de les escoles de música d'iniciativa privada, sempre en coherència amb els principis d'interès general,

qualitat educativa i igualtat d'oportunitats. Reiterem el nostre reconeixement a la seva tasca i a la voluntat de continuar treballant per fer un model educatiu que valori plenament l'educació artística en totes les seves dimensions.

I com que no hi haurà exposició després, votarem a favor de la proposta de resolució.

Moltes gràcies

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Finalment és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per avançar i té la paraula la diputada Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Moltes gràcies, presidenta Molt bon dia a tothom. Senyor Domènech, novament ens trobem en sessió parlamentària i això també ens fa molt felices perquè, bé, sempre l'hem atès, sempre l'hem escoltat, sempre hem buscat solucions i sap que ha estat voluntat sempre del Partit dels Socialistes quan érem a l'oposició i sempre que hem estat a Govern de fer una mirada cap a l'educació en les arts, la formació musical, els ensenyaments artístics i, evidentment, el paper de les escoles de música d'iniciativa privada i social per nosaltres pensem que és rellevant. Evidentment, les de les de titularitat pública i municipals doncs especialment, però sense deixar d'atendre el gran paper social també que fan al conjunt del territori també de defensa dels drets culturals de tota la població, dels infants i joves, i l'aportació que fan al sistema educatiu.

Bé, he sentit moltes coses, malauradament com que sóc la darrera, doncs m'agradaria fer-me alguna d'elles perquè, el que ha dit el senyor Domènech ho conec perfectament, hem estat treballant plegats durant la passada legislatura i aquesta, i fruit d'aquest diàleg va ser una proposta de resolució que vam aprovar la passada legislatura a la que es fa referència després la proposta de resolució, i que nosaltres pensem que, per responsabilitat del nostre grup, ja siguem a l'oposició o siguem al govern, evidentment volem que s'apliqui en funció de les disponibilitats pressupostàries. Jo entenc que alguns grups que no han governat, no governaran mai, diguin aquí el que diuen, però d'altres que sí que ho han fet durant desenes

d'anys i que ara vinguin a dir que tot és fàcil i senzill, doncs no deixa de ser sorprenent.

Per això nosaltres vam aprovar un d'aquells punts de la resolució 824/23, en la que deia, establir un sistema de finançament suficient pluriennal, sostenible i equitatiu per totes les escoles de música autoritzades per la Generalitat, tant de titularitat municipal com d'iniciativa privada. I vostè ho recordarà perquè ho vam fer conjuntament i va ser una resolució que vam aprovar amb el Grup de Junts. I evidentment que hi som en el mateix lloc i, com no, donarem compliment a aquesta resolució, sempre que disposem d'uns pressupostos –sap que venim amb pressupostos prorrogats del 23 i llavors no es pot fer, encara que hi hagi voluntat de fer-ho–, i en funció de la disponibilitat pressupostària de cada exercici així es farà.

Aquest és el compromís del Partit Socialista sempre que governa i quan està a l'oposició, i no canvia les seves versions. I una cosa que sí que s'ha dit, ha dit, és igual qui governi, no, no és igual qui governi. Quan han governat Catalunya forces progressistes s'arriba a convenis amb les entitats municipalistes, es va acordar un finançament per les escoles municipals de música de tot el país, i no es va fer recaure tot el pes ni a les famílies, ni als ajuntaments. Després va arribar el Govern d'Artur Mas, va atorgar zero aportació de la Generalitat i, evidentment, moltes de les municipals van desaparèixer. Les privades ni hi van poder arribar. Ara tenim l'oportunitat de cara a poder planificar aquests drets culturals que ens estan ocupant també en aquest Parlament, de poder contemplar les escoles de titularitat municipal i privades.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I, un cop han intervingut tots els grups parlamentaris, té vostè senyor Domènech un torn de rèplica de set minuts per contestar les preguntes que se'ls ha fet.

Llorenç Domènech Domènech (president de les Escoles de Música d'Iniciativa Privada de Catalunya)

Gràcies per les aportacions i pels comentaris. En principi, una primera cosa que sí que volem fer esment. No som, diguéssim, experts en la matèria, però ens sorprèn que una resolució aprovada pel Parlament, la 824/23, llavors no s'apliqui. I pensem que això no és una qüestió pressupostària, és una qüestió política, és una qüestió de voler-ho fer. Si es vol fer, es fa. De fet, ens consta que hi ha hagut ampliacions per exemple de 2,4 milions en el cas de les escoles municipals i, per tant, creiem que no és un tema pressupostari, estem parlant de voluntat política.

Per altra banda recordar també que en aquesta resolució es parla que el finançament públic, no es demana finançament públic per les escoles de titularitat privada, es demana que el finançament públic vagi adreçat, en funció de criteris de renda, és a dir, qui socioeconòmicament ho necessiti més, que sigui el que rebí el finançament públic, independentment que vagi a una escola de titularitat municipal o una escola privada, independentment d'això, és el que s'està demanant. I també recordar-los que els alumnes de les escoles, tan municipals com privades, són alumnes igual, no hi ha unes diferències de renda.

Per altra banda, també comentar en el cas de la tarifació social, explicar-los que només hi ha un vint-i-dos per cent dels municipis que apliquen la tarifació social. Això és degut sobretot a un problema administratiu, és a dir, hi ha municipis que no poden assumir el cost de poder fer aquesta tarifació, però aquesta tarifació, a més, té un petit problema, i és que s'aplica amb els admesos. És a dir, un senyor presenta una sol·licitud per entrar en una plaça, com que hi ha més demanda que oferta, doncs a partir d'aquí normalment, per exemple, es fa un sorteig i aquest sorteig resulta que si tu et dius García, comencen per García i tu et dius Fernández, et quedes fora, però et quedes fora independentment del teu nivell de renda, ningú te l'ha demanat i llavors la tarifació social s'aplica als admesos, no als no admesos.

Aleshores què passa amb això? Passa que, pot passar que el fill del notari que es diu García entra, ja està. I el nen que es diu Fernández, que la seva situació és més vulnerable, es queda fora. Llavors aquest senyor què ha de fer? Ha de venir a una escola privada i evidentment no pot assumir el cost del cent per cent del cost de la plaça. Llavors tenim el fill del notari dintre i el fill d'un senyor que no té aquests mitjans, que es queda fora. I això no ens sembla que sigui just. Llavors la tarifació

social, una de les coses que es demana, que no he tingut temps d'explicar-la és, primer, que s'estengui a totes les escoles, per un cantó. I, per un altre cantó, que s'apliqui a l'admissió. Quan una persona demana una plaça, llavors s'ha d'aplicar la tarifació social, no amb els admesos perquè els admesos pot passar aquesta situació que estic explicant.

Per tant és això, en aquesta resolució que no entenem, continuem sense entendre per què no es va aplicar quan estava votada majoritàriament, doncs es demana això, es demana que sigui el nivell de renda, el nivell socioeconòmic el que defineixi el finançament públic per un cantó. Una altra de les propostes que es fa és que es desenvolupi un pla d'implantació d'escoles a les comarques menys poblades o amb menys possibilitats perquè s'establissin escoles intermunicipals o de la manera que sigui per poder fer arribar l'educació musical a tothom.

Vaig revisant perquè he pres notes però hi ha coses que... I llavors, una altra cosa que també crec que és important i que hem manifestat és, si us plau, que es compleixi la llei. És que hi ha una llei orgànica del dret de l'educació que diu el que diu i llavors això és que es compleixi la llei. La llei s'ha de complir i diu que escola de música només es pot dir la que és autoritzada, i això ho diu una llei orgànica que, pel poc que sé crec que preval sobre un decret. Aleshores, això l'Administració té l'obligació de complir-ho i no ho està fent i de seguir-ho. Això també és una altra cosa que volia fer-ne esment.

I, per altra banda, tinguem en compte una altra cosa i és el fet que aquest ofec que pateixen les escoles municipals, els municipis que tenen escoles municipals de música, està portant per exemple a un altre model que és el de gestió indirecta. És a dir, a Barcelona per exemple hi ha cinc escoles municipals, dues d'elles són de gestió indirecta, que les estan portant per exemple escoles de Mallorca que l'arrelament que tenen aquí és relatiu, amb més de cinc-cents treballadors i que algunes d'elles fan altres coses, menjadors escolars, etcètera.

És a dir, per un cantó, escoles que portem molts anys, que estem vinculades als barris, que estem vinculades a les ciutats, que fem coses, que tenim l'espalla destrossada de cops a l'esquena que ens donen, entre cometes, doncs quedem

explícitament exclosos, independentment que tinguem finalitat de lucre o no, etcètera.

I, per altra banda, s'està potenciant un model que portarà a que molts municipis externalitzin la gestió amb empreses privades. I això és el que no entenem. No ho entenem. Llavors jo crec que val la pena un plantejament que no sigui, entre cometes, no sé com dir-ho, ideològic. És a dir, defensem això, defensem que els diners públics que hi hagi, siguin pocs o siguin molts, vagin en funció de la renda de l'alumne, independentment de la titularitat del centre. Si volem que això creixi i que cada cop més ciutadans puguin accedir a la música aquest, el nostre punt de vista, ha de ser el criteri.

No entenem que se'ns digui no, no, és que primer han de ser les escoles municipals. A veure, els alumnes són els mateixos. Senyors, els mateixos alumnes, les mateixes situacions. Entre altres coses, per això que us comentava, perquè hi ha un sorteig i entra qui entra. Per tant, no entenem això i pensem que és una posició ideològica. I ens sap greu, perquè pensem que no estem demanant l'oro i el moro. Crec que és bastant de sentit comú i per tant entenem que no és un tema de dretes o esquerres, és un tema ideològic, des del nostre punt de vista.

No sé si tinc més temps? *(Veus de fons.)* Val. No sé si em deixo de contestar alguna cosa... Crec que bàsicament era això el que volia expressar, em penso que no em deixo res més.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Domènech, per la seva capacitat de síntesi, per contestar les preguntes que se'ls ha fet i agraïm la seva compareixença i també a les persones que l'han acompanyat. I, sense més, l'acomiadem en aquests moments.

Llorenç Domènech Domènech (president de les Escoles de Música d'Iniciativa Privada de Catalunya)

Hauria d'haver comentat les propostes, però me les he oblidat, bé, és igual.

La presidenta

Si ens ho vol fer arribar per correu electrònic, doncs... *(Remor de veus.)*

Llorenç Domènech Domènech (president de les Escoles de Música d'Iniciativa Privada de Catalunya)

Estan en el document, sí.

La presidenta

Perfecte. Doncs donarem bona lectura del mateix.

Llorenç Domènech Domènech (president de les Escoles de Música d'Iniciativa Privada de Catalunya)

Moltes gràcies. Gràcies per escoltar-nos.

La presidenta

Faltaria més.

Proposta de resolució sobre el finançament de les escoles de música d'iniciativa privada

250-00618/15

Bé, doncs passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre el finançament de les escoles de música d'iniciativa privada. I, tal com vam acordar en la reunió de la Mesa de la Comissió d'Educació i Formació Professional i els portaveus dels grups parlamentaris a la comissió, que vam fer el passat 24 de març de 2026, vam acordar que, en el punt 4 de l'ordre del dia, els grups parlamentaris donarien per reproduït el debat substanciat en el punt anterior de l'ordre del dia, atesa la coincidència material de les dues iniciatives i per tal de no reiterar el debat sobre el mateix tema.

Com a conseqüència, en relació amb aquest punt 4 de l'ordre del dia, el grup o diputat proposant disposarà d'un torn de dos minuts per indicar el text que es posa a votació i a continuació farem...

Fitxer 8

la votació de les esmenes. (*Sònia Martínez i Juli demana per parlar.*) Sí, senyora Martínez... (*Sònia Martínez i Juli intervé sense fer ús del micròfon.*) No. Així vam

acordar-ho, i que només intervindria el grup presentador d'aquesta proposta per tal d'explicar quines esmenes accepten o no i, per tant, quin és el text final que es sotmet a votació.

Sònia Martínez i Juli

D'acord, doncs, els punts de la proposta que sotmetem a votació són els següents. El punt 1, complir de manera efectiva els articles 4 i 65 de la LEC, on es recull que tots els ciutadans han de tenir accés als ensenyaments municipals en igualtat de condicions. El punt 2, un clar suport educatiu i econòmic a l'associació EMIPAC pel curs 2025 i 2026 i endavant. I en aquest sentit, doncs, acceptaríem l'esmena del partit socialista, de la diputada Garcia.

En principi, doncs, creiem que acceptar aquesta esmena buidava una mica de contingut al compromís que demanem al Govern, tanmateix com el Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar ha donat suport a aquestes iniciatives que estan incloses en el punt 3, entenem que, tal com ha exposat la diputada, doncs, ara que estan al Govern el seu compromís serà real. Així, doncs, per construir més consensos, acceptarem i el punt, diria: «Un clar suport educatiu i econòmic a l'associació EMIPAC pel curs 2025-2026 i en endavant, en funció de les disponibilitats pressupostàries de cada exercici.» I el punt 3 de la proposta diu: «Complir de manera efectiva les resolucions 824/23 i la 284/XV, aprovades en aquest Parlament.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé, gràcies senyora diputada.

Per tant, aquest és el text definitiu que sotmetrem a votació.

Per tant, si no hi ha sol·licituds de votació separada, votarem tot el text en bloc, sí?

Doncs, vots a favor? *(Veus de fons.)*

Sí, senyor Mijoler?

Lluís Mijoler Martínez

Presidenta, demanem votació separada del punt número 2. I després una qüestió, el punt 3 diu: «Complir de manera efectiva la resolució 824/XIII, és barra XIV, no?, diria? O és... Potser ho tinc jo malentès, però la resolució no és de la catorzena legislatura? Perquè sapiguem el que... *(Pausa.)* és del 23, però és Resolució 824/XIV.

La presidenta

Sí, senyora Martínez, és correcte? *(Remor de veus.)* El punt 3, sí?

Lluís Mijoler Martínez

És la 14. S'ha confós entre 23 i 13.

La presidenta

D'acord, doncs modifiquem la resolució. Per tant, seria resolució 824/XIV, Molt bé.

Doncs votarem per separat.

En primer lloc votarem els punt 1 i 3.

Vots a favor?

S'aproven per unanimitat.

El punt 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat el punt 2 amb 16 vots a favor i 1 abstenció. Molt bé.

Proposta de resolució sobre la creació de cicles formatius per al manteniment, la rehabilitació i la restauració de trens i material ferroviari a la Ribera d'Ebre

250-00509/15

Ara passarem al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre la creació de cicles formatius. *(Veus de fons.)* Sí, digui'm, senyora Erra.

Anna Erra i Solà

Només per concretar, que no ho he dit prou bé al principi de la comissió, la diputada Irene Negre substituirà de moment la diputada Judith Toronjo.

La presidenta

Molt bé, doncs queden substituïdes. Bé, doncs passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre la creació dels cicles formatius pel manteniment, la rehabilitació i la restauració de trens i material ferroviari a la Ribera d'Ebre. Presentada aquesta proposta pel Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada Irene Negre.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, excusar el president del Museu del Ferrocarril de Móra la Nova, el Jordi Sesplugues, que li hagués agradar acompanyar-nos avui aquí en aquesta comissió. Per qui no el coneix, el Museu del Ferrocarril a Móra la Nova porta a terme una tasca molt important de rehabilitació de màquines de tren, també una tasca turística i museística, i cal posar en valor que la feina que fan dia a dia cada vegada és més complicada per manca de finançament.

En primer lloc, en aquesta proposta de resolució fem palès que tenim una necessitat real de professionals ferroviaris. El dèficit de personal qualificat i de maquinistes i tècnics és una realitat. També que ens proposa una formació arrelada al territori, a casa nostra, per aprofitar les instal·lacions existents del museu i ens genera, evidentment, oportunitats laborals i reindustrialització, perquè genera una ocupació qualificada, i també per preparar el país per assumir de manera integral el traspàs de Rodalies.

Un dels arguments principals per dir no al traspàs integral de Rodalies era precisament que no teníem prou maquinistes per assumir la capacitat de tot el servei, ni tampoc teníem aquesta capacitat per formar-los. Per això, aquesta proposta de resolució ens obre camí en diferents escenaris, un per dinamitzar la comarca de la Ribera d'Ebre i oferir un nou espai laboral, també per facilitar la formació d'aquests maquinistes i també per a la rehabilitació de trens, una qüestió bastant necessària

per tal de donar resposta a les avaries o tot el que pugui sorgir a nivell de rehabilitació de maquinària aquí, a casa nostra.

Per tant, demanem que els grups parlamentaris ens facin suport a la nostra proposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I com no hi ha esmenes presentades, ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Sí, gràcies, presidenta. Molt breu. Donarem suport a la iniciativa, només deixar constància de la gran feina de difusió del Museu del Ferrocarril, sobretot de la fundació que el gestiona, i donar-los l'enhorabona per tota la tasca que fan.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula diputat Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. No afegiré gran cosa perquè la diputada Negre ho ha explicat prou bé, i al final aquests cicles que donen resposta a la realitat i a les necessitats que té Catalunya per seguir avançant tenen el nostre suport.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, muchas gracias, presidenta. Necesitamos una formación profesional de prestigio y con la realidad conectada con la realidad industrial. Y el mantenimiento ferroviario, como tristemente hemos comprobado, es una materia clave para el interés nacional.

Es de sentido común aprovechar el Museu del Ferrocarril, de Móra la Nova, como nos ha propuesto la diputada de Junts, como aula práctica. Es eficiencia y respeto por el patrimonio industrial de Cataluña y de toda España. Y si queremos formar – con esto a cabo–, especialistas ferroviarios, hombre, sería bueno que el Gobierno y la Generalitat garantizaran que los trenes llegasen y funcionasen, llegasen a la hora y funcionasen con normalidad. Evidentemente estoy haciendo una crítica directa a la nefasta gestión de Rodalies y de Renfe.

Y, por otro lado, es importante que estos jóvenes que se forman en el mantenimiento de la red ferroviaria puedan tener oportunidades de trabajo. Que estos jóvenes profesionales, en vez de amigos y queridas de los ministros socialistas, puedan tener una salida profesional.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Valorem positivament aquesta proposta. Uneix patrimoni, formació, ocupació i cohesió territorial. Per tant, és una iniciativa útil per generar oportunitats laborals. Reforça la FP arrelada al territori. Encaixa amb l'aposta per una mobilitat més sostenible. També contribueix a descentralitzar oportunitats i aportar activitat econòmica i educativa fora de l'àrea metropolitana. Dona valor a un equipament singular i també al treball de preservació del patrimoni industrial i cultural que ja es fa a Móra la Nova. Pot esdevenir un projecte de referència si hi ha coordinació entre les administracions, els centres educatius i les entitats del territori.

Per tant, hi donarem suport, però advertim que cal garantir lideratge públic i un finançament estable.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara, en nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, presidenta. Aliança Catalana valorem aquesta proposta de resolució, que posa el focus en l'àmbit de la formació professional vinculada al sector ferroviari i ho fa, a més a més, amb una mirada territorial. La Ribera d'Ebre, com tantes altres comarques del país, necessita oportunitats de desenvolupament econòmic i d'arrelament del jovent. En aquest sentit, impulsar cicles formatius especialitzats en el manteniment, la rehabilitació i la restauració del material ferroviari pot esdevenir una eina molt potent per generar ocupació qualificada i dinamitzar el territori.

Catalunya té una llarga tradició industrial i ferroviària, i considerem que és un encert apostar per la recuperació d'aquests perfils professionals, especialment en un moment en què la mobilitat sostenible i el transport ferroviari han de guanyar pes en el nostre model de país. Ara bé, volem subratllar alguns elements que considerem bàsics perquè aquesta iniciativa sigui realment efectiva. Cal garantir que aquests cicles formatius responguin a la demanda del sector i vagin acompanyats de la implicació de les empreses i operadores ferroviàries. És imprescindible dotar-los dels recursos materials i tecnologia adequada, així com del professorat especialitzat. S'ha d'assegurar que aquesta oferta formativa tingui continuïtat i no es quedi en una iniciativa puntual sense recorregut.

I sobretot, cal que s'inscrigui en una estratègia més àmplia de reindustrialització i d'equilibri territorial. Aliança Catalana defensem una formació professional útil, connectada i amb el teixit productiu i orientada en les oportunitats pels nostres joves, especialment pels de fora de les grans àrees metropolitanes. Per tot això, anunciem el nostre suport a aquesta proposta de resolució, tot encoratjant el Govern a desplegar-la amb ambició, rigor i compromís del territori.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i té la paraula el diputat José Ignacio Aparicio.

José Ignacio Aparicio Ciria

Moltes gràcies, presidenta. La proposta de resolució que avui debatem posa damunt la taula una oportunitat molt valuosa per la Ribera d'Ebre i pel conjunt de les terres de l'Ebre, convertir un actiu patrimonial i industrial de primer nivell, com és el Museu del Ferrocarril de Móra la Nova en una palanca real de formació, ocupació i desenvolupament territorial. La proposta de resolució planteja impulsar un cicle formatiu especialitzat, facilitar convenis per la formació pràctica al museu, promoure la formació de maquinistes i explorar vies de finançament per fer viable el projecte.

Des del nostre grup, hi votarem favorablement perquè és una proposta que encaixa plenament amb una idea de país que compartim. Una formació professional arrelada al territori, connectada amb el teixit productiu i capaç de generar oportunitats allà on es necessiten. I aquí hi ha un element clau. A Móra la Nova no partim de zero. Hi ha una fundació, unes instal·lacions, un taller de restauració ferroviària de gran prestigi i una experiència acreditada en conservació, rehabilitació i manteniment de material històric ferroviari.

A més, aquesta iniciativa no només preserva patrimoni, també crea activitat, ocupació i futur. L'activitat del Museu del Ferrocarril de Móra la Nova genera retorn econòmic i social al territori. Llocs de treball estables i estacionals i això és especialment rellevant en un territori que necessita projectes útils, singulars i amb capacitat de retenir talent i generar noves oportunitats laborals.

També és important remarcar que aquesta proposta és coherent amb la vocació de les Terres de l'Ebre d'impulsar centres de formació professional singulars i especialitzats. El territori ja té experiència en aquest model, com passa amb l'Escola de Capacitació Nàuticopesquera de Catalunya o amb l'Institut d'Estudis Professionals Aquícoles i Ambientals de Catalunya. Per tant, no parlem d'una ocurrència aïllada, sinó d'una línia de treball que pot tenir recorregut i sentit estratègic.

En definitiva, estem davant d'una proposta intel·ligent, perquè suma patrimoni, formació, ocupació i territori. I quan una iniciativa ajuda a dignificar la formació professional, a donar futur a les Terres de l'Ebre i a aprofitar els actius propis del territori el que toca és fer-hi costat.

Per això hi votarem a favor, com he dit.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat.

Per tant, passem directament a la votació de la proposta de resolució.

Podem votar els quatre punts de manera conjunta? *(Pausa.)* Sí?

Doncs, vots a favor?

Bé, doncs queda aprovada per unanimitat.

**Proposta de resolució sobre el compliment dels compromisos
adquirits amb la comunitat educativa de l'Institut Escola Pere
Lliscart**

250-00538/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre el compliment dels compromisos adquirits amb la Comunitat Educativa de l'Institut Escola Pere Lliscart, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, té la paraula el diputat Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Bé, gràcies, presidenta. Doncs sí, de fet, vam presentar en el seu moment aquesta proposta de resolució i actualment en alguns dels punts veurem que, ja ho avanço, hem acceptat les esmenes també del Partit Socialista perquè ja s'ha avançat durant aquests mesos en aquesta qüestió. Si bé recorden, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana vam fer una pregunta al Ple a la consellera Niubó, demanant en quin estat es trobaven precisament les obres a l'Institut d'Escola Pere Lliscart, de l'Hospitalet de Llobregat.

Aquesta pregunta la vam fer a instàncies de la petició de l'AFA del centre, i també a instàncies de la gent d'Esquerra Republicana a l'Hospitalet, que havien estat treballant aquesta qüestió a l'ajuntament. De fet, a principis de l'any 2025 es va demanar, es va informar al centre que s'iniciarien aquestes obres, però això va

generar una gran incertesa i un gran desconcert a la comunitat educativa perquè no sabien, no tenien detalls del projecte, no tenien tampoc cap calendari d'execució i ni molt menys tenien les alternatives per minimitzar l'impacte d'aquestes obres en el dia a dia del...

Fitxer 9

centre educatiu.

Per tant, a partir d'aquí comencem, registrem aquesta proposta de resolució demanant precisament que es compleixin els compromisos que s'havien adquirit amb la comunitat educativa i que, a més, també s'aprofitessin aquestes obres per ampliar aquells espais que són necessaris. Pensem que en aquest centre, per exemple, hi ha alumnes que dinen dins de la seva aula perquè no tenen espai al menjador. En aquest centre, l'espai de gimnàs és tan petit i tan reduït que no tenen capacitat per fer l'activitat adequada d'educació física. A més, és un centre qui els que el coneguin veuran que està dividit en dues parts, perquè una part està a l'altre cantó de la carretera i pel mig hi ha una rotonda.

Un dels punts que portàvem precisament en aquesta proposta de resolució era la desafectació precisament de la rotonda, per tal que hi pogués haver una ampliació del centre i per tant es pogués harmonitzar i poguéssim aconseguir un increment d'aquests espais comuns del centre per tal de millorar també l'activitat lectiva. Això, finalment, gràcies a la bona feina també dels companys i companyes d'Esquerra Republicana a l'Ajuntament d'Hospitalet s'ha aconseguit resoldre i, per tant, aquesta rotonda ara, aquest espai està desafectat i, per tant, aquesta ampliació seria possible.

Per tant, el que cal és que s'aprovi amb la màxima celeritat possible tot el finançament necessari per dur a terme aquestes obres i que, a més, aquestes obres es facin sempre en consonància amb la comunitat educativa. I això és el que nosaltres estem exposant en aquesta proposta de resolució, que espero que es pugui aprovar, que és donar suport a la comunitat educativa i a la seva petició que aquestes obres avancin en coordinació amb ella i que, a més, aquestes obres rebin el finançament adequat i, per tant, finalitzin amb un calendari d'execució que sigui el

mínim possible i que, a més, també s'aprofitei per ampliar aquests espais que siguin necessaris per millorar el dia a dia en aquest Institut Escola Pere Lliscart, a l'Hospitalet de Llobregat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Hi ha esmenes presentades pel Grup Socialista i, per defensar-les, té la paraula la diputada Mónica Ríos.

Mónica Ríos García

Moltíssimes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. En primer lloc, evidentment, donar les gràcies al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana per la presentació d'aquesta proposta de resolució i, evidentment, també per l'acceptació de les nostres esmenes. El Departament d'Educació i Formació Professional, tal com demana el punt 1 de la proposta de resolució, vetlla pel compliment íntegre dels compromisos adquirits amb la comunitat educativa de l'Institut Escola Pere Lliscart, tot garantint la seguretat dins el recinte escolar i en el seu entorn, especialment durant els horaris d'entrada i sortida de l'alumnat. Tant és així que s'ha creat una comissió de seguiment, que ja s'ha reunit en diverses ocasions i, a més, que té previst continuar fent-ho.

Respecte al punt 2, és cert que la modificació del planejament urbanístic que afecta l'edifici on estan ubicats l'ensenyament d'Educació Infantil és competència de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat. Tot i això, el Departament ha mantingut una coordinació constant amb l'Ajuntament per prestar suport i assessorament tècnic per impulsar aquests canvis que també planteja la proposta de resolució que permetin desafectar la zona reservada per la futura rotonda i preservar l'edifici per ús educatiu i el diputat Jordi Albert ja ha explicat que s'ha aconseguit aquesta desafectació.

Respecte al punt 3, el projecte d'obra existent està tancat i no es pot modificar mitjançant una addenda, ja que es tracta d'un contracte i un projecte i obra adjudicat per mitjà d'una licitació. Tanmateix, el Departament té previst programar una intervenció específica per la construcció del gimnàs dins del RAM, que són les obres

de reforma i ampliacions i millores que s'inicia, per tant, la redacció del projecte, i s'executarà el 2027.

També, respecte al punt 4, el Departament és coneixedor de les actuacions pendents relacionades amb millores de la façana i el canvi de finestres de l'Institut i enguany té previst iniciar el projecte per resoldre aquesta problemàtica. Per tant, dit això, refermem el compromís del Govern Socialista respecte a continuar fent passos decidits per a donar resposta a les necessitats de l'Institut Escola Pere Lliscart.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup de Junts per Catalunya i té la paraula la diputada Anna Feliu.

Anna Feliu i Moragues

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. Des del Grup de Junts per Catalunya som coneixedors de la problemàtica que ens van venir a explicar la comunitat educativa d'aquest centre i la veritat és que trobem que també és una llàstima que un tema pròpiament d'obres, de licitació d'obres, de l'execució d'aquestes obres, no es pugui portar en el terme municipal i a nivell de la comunitat educativa i que hagi d'arribar fins aquí al Parlament perquè representa que les coses no s'han fet com s'havien de fer.

Sembla una obvietat que cal avisar la comunitat educativa que s'aniran a dur a terme aquestes obres perquè es pugui preparar com distribuir l'alumnat, com distribuir els diversos espais per poder acollir aquestes obres i no interrompre l'activitat lectiva del centre i, per tant, jo instaria també que el Govern de la Generalitat tingui més comunicació amb els governs locals perquè el govern local, en aquest cas de l'Hospitalet de Llobregat, és qui hauria d'estar al capdavant també d'aquestes obres i estar al capdavant del seguiment que se'n faci per part de la Generalitat de Catalunya i que pugui establir aquest vincle amb la comunitat educativa.

Per part nostra, simplement confiar que tot es dugui a terme en els terminis que s'han plantejat i que els alumnes i el professorat puguin reprendre l'activitat en les millors condicions i que les noves instal·lacions serveixin per dur a terme una millor tasca educativa i que tothom s'hi senti més a gust.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, el Grup Popular és plenament conscient dels problemes que hi ha hagut al respecte. Així ens ho va transmetre la comunitat educativa de l'Institut d'Escola Pere Lliscart, i com la proposta de resolució el que parla és que es compleixin aquells acords als què es van arribar i que per fi podem desencallar el tema, nosaltres donarem suport a tots els punts de la proposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, muchas gracias, señora presidenta. Ante todo, quisiera agradecer la asistencia en esta comisión del concejal de Hospitalet de Llobregat por VOX, el señor Francisco González. Muchísimas gracias porque ha liderado la protesta de las familias del AFA de l'Escola Pere Lliscart de una manera decidida y valiente y por eso tengo que aprovechar también la oportunidad para agradecer el ejemplo que nos han dado a todos, las familias de la Pere Lliscart, por su determinación en la lucha por defender un derecho fundamental. Algo que es de sentido común, de justicia. Que sus hijos dispongan de las infraestructuras adecuadas para poder estudiar y formarse en condiciones.

Por eso, gracias por el esfuerzo desde aquí al AFA de la Pere Lliscart, y a las familias y por la constancia ante el abandono y el menosprecio que han tenido que soportar durante tanto tiempo por parte del Ayuntamiento y del *Departament d'Educació*. La Administración debe prestar ayuda prioritaria a las personas que más lo necesitan, a las personas con más perentorias necesidades básicas. Pero esto es justo lo

contrario que han hecho las administraciones, hasta que la contundente insistencia de las familias ha obligado a la Administración a ponerse a trabajar. De todos modos, no conviene olvidar que en la actualidad en Hospitalet sigue habiendo deficiencias estructurales en otras seis escuelas del Plan de Urgencia de los años setenta, que están a la espera de reformas estructurales.

Me estoy refiriendo al Bernat Metge, Busquets i Punset, Frederic Mistral, Joaquim Ruyra, Milagros Consarnau y al Instituto Rubió i Ors, más la María Miret, que sigue en barracones íntegramente. El punto uno de esta propuesta supuestamente ya se ha cumplido, pero en realidad no es así. Me explico. Aparentemente ya está acabada la ampliación y el patio se ve en condiciones. Pero hablando con la dirección y visitando el centro nos han confirmado que aún no se pueden utilizar estos espacios, porque no dispone de permiso de ocupación por culpa de la falta de potencia eléctrica suficiente y la necesidad de unificar la legalización de las instalaciones térmicas, las calderas. Esto es muy preocupante.

¿Cuándo se va a poder utilizar estos espacios, se lo pueden preguntar ustedes, señores del Grupo Parlamentario Socialista, a sus homólogos en el Ayuntamiento? Los niños no pueden acceder al patio ni al edificio nuevo, hoy por hoy. En el pleno del pasado mes de marzo de Hospitalet ya se aprobó el cambio urbanístico, por lo tanto, el punto 2 está desactualizado. Y en los puntos 4 y 5 Esquerra Republicana ha aceptado las enmiendas del Partido Socialista que rebajan la exigencia concreta, determinada, de construcción de las ampliaciones y de las reformas atendiendo a una posible, o no, disponibilidad de los presupuestos. Esto realmente es lamentable.

De todos modos, a pesar de estas incongruencias o estas limitaciones o estas rebajas, votaremos a favor de esta propuesta de resolución.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Després de la intervenció «patillera» de VOX o de *como hacer más las propuestas de otros*, nosaltres donem suport a aquesta proposta d'Esquerra

Republicana de Catalunya, la valorem, evidentment, positivament. Defensem que qualsevol obra en un centre educatiu s'ha de fer amb transparència, amb planificació, amb garanties de seguretat i, sobretot, amb diàleg amb la comunitat educativa. No és acceptable que unes obres d'aquesta magnitud s'iniciïn sense informació clara, sense compromisos formalitzats.

Les millores aconseguides gràcies a la mobilització de les famílies han de quedar recollides per escrit. Compartim aquesta necessitat de garantir el benestar i la seguretat de l'alumnat, els espais d'esbarjo, la preservació d'espais útils pel centre, l'execució de les actuacions pendents. Per tant, aquesta proposta respon, reitero, a demandes legítimes de la comunitat educativa, no de cap partit polític, i obliga a les administracions a concretar i a complir.

Moltes gràcies

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, presidenta. Aquesta proposta no parla d'un centre concret, sinó d'una qüestió de fons, el compliment dels compromisos adquirits amb l'Administració per part de la comunitat educativa. L'Institut Escola Pere Lliscart és un exemple de com la implicació de les famílies, alumnat i professionals educatius, pot tirar endavant un projecte educatiu amb vocació de continuïtat i arrelament, però aquesta implicació ha d'anar sempre acompanyada d'una resposta responsable per part de les institucions.

Quan l'Administració adquireix compromisos, ja sigui amb relació a les infraestructures, recursos o desplegament de projectes educatius, aquests compromisos s'han de complir. No fer-ho genera frustració, desconfiança i el que és més greu perjudica directament la qualitat educativa i les oportunitats de l'alumnat. Aliança Catalana posem en valor la tasca de la comunitat educativa del centre, que ha defensat de manera persistent els seus drets. La necessitat de garantir unes condicions dignes i adequades per al desenvolupament del projecte educatiu, la

importància de donar estabilitat als centres i evitar situacions d'incertesa prorrogada. I alhora, creiem que aquesta situació una vegada més no és un cas aïllat, sinó que posa de manifest la necessitat de millorar la planificació, l'execució i el seguiment de les polítiques educatives arreu del territori.

Per tot això considerem imprescindible que el Govern compleixi de manera efectiva i sense més dilacions els compromisos adquirits amb la comunitat educativa d'aquest institut. Pel que fa a la proposta de resolució i a les esmenes presentades, la nostra posició serà favorable en totes aquelles que vagin en la línia de garantir aquest compliment, reforçar els recursos del centre i donar resposta a les necessitats de la seva comunitat educativa.

Aliança Catalana no volem més promeses, volem que aquestes es compleixin.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara el diputat Jordi Albert tindrà un torn de dos minuts per posicionar-se sobre les esmenes.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Bé, sobre les esmenes, acceptem les dues esmenes que ha presentat el Partit Socialista perquè ambdues estan actualitzades. És a dir, no es tracta de rebaixar absolutament res. La primera, impulsar l'execució. De fet, nosaltres el que demanàvem era l'aprovació d'una addenda. En efecte, això es pot fer per altres mecanismes i, per tant, s'inicia una nova fase. En aquest cas, és una tercera fase que ha d'incloure i que nosaltres és una de les exigències que hem plantejat en tot moment, aquesta ampliació de l'espai del gimnàs i que, per tant, ha d'incloure també una millora dels espais comuns del centre educatiu. Per tant, en cap cas és una rebaixa, sinó que, en aquest sentit, és una adequació a la realitat actual.

I, d'altra banda, la segona esmena fa referència a l'execució de les actuacions pendents. I, per tant, són actuacions que tenen a veure amb la seguretat de la façana de l'edifici, que actualment això no està resolt i, per tant, és una de les principals preocupacions perquè en el dia a dia, lògicament, hi ha una afectació claríssima i,

d'altra banda, també per l'adequació també a una millora de la climatització de l'Institut Escola Pere Lliscart. Per tant, el que fem...

Fitxer 10

és actualitzar i adequar també la proposta de resolució a la disponibilitat pressupostària que, lògicament, per Esquerra Republicana és una prioritat absoluta. I, per tant, no són esmenes que rebaixin absolutament res, són esmenes que precisament reforcen la posició i el que es menciona en la proposta de resolució.

I, d'altra banda, la qüestió de les calderes que també ha sortit, en efecte, durant aquesta setmana hi havia dubtes per part de la comunitat educativa de què és el que estava passant amb la caldera, perquè hi havia un problema entre l'antiga caldera i la nova. Això es va resoldre dilluns perquè Esquerra Republicana es va preocupar de buscar la informació, Esquerra Republicana es va preocupar de parlar amb el Govern de la Generalitat per aconseguir aquesta informació i, en efecte, ara ja hi ha la llicència que és pertinent per poder executar les obres necessàries per tal que el problema amb les calderes quedi resolt.

Per tant, continuem estant-hi a sobre i, com sempre, i com ja s'ha dit en aquesta comissió per altres diputats i diputades, ha estat la comunitat educativa del centre, l'AFA, qui ha posat damunt de la taula totes aquestes necessitats i nosaltres el que fem és vehicular aquestes propostes i traslladar-les aquí al Parlament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat.

Per tant, passem directament a la votació dels quatre punts amb les esmenes acceptades.

Vots a favor?

Bé, doncs, s'aprova per unanimitat.

**Proposta de resolució sobre el garantiment de la jubilació parcial
en el sector educatiu concertat**

250-00553/15

Ara passarem al darrer punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre el garantiment de la jubilació parcial en el sector educatiu concertat, presentada pel Grup de Junts per Catalunya, té la paraula per defensar-ho la diputada Judith Toronjo.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, presidenta. Si em permeten, voldria començar avui amb un element de context que és imprescindible i és que aquesta proposta de resolució va ser presentada fa aproximadament un any. Es substancia avui, per tant, un escenari determinat i, evidentment, que ha quedat parcialment descontextualitzada. Però també és cert que des d'aleshores ja s'ha començat a fer passos en la línia d'aquest reconeixement de la jubilació parcial dins del sector educatiu i, en concret, sobre la concertada, i és per això que hem optat per acceptar algunes de les esmenes i per treballar una transacció amb el Grup Socialista per adaptar la proposta al moment actual sense perdre l'essència i l'objectiu inicial.

Per tant, en aquest context volem ser avui molt clars des del Grup de Junts perquè avui portem a debat una qüestió que va molt més enllà de la modificació normativa o d'un ajust pressupostari. Avui parlem de la dignitat laboral, parlem d'aquest reconeixement i d'aquesta justícia necessària dins del sistema educatiu del nostre país. I avui posem el focus en ells. Avui portem a debat una qüestió que va molt més enllà de, com dèiem, aquesta modificació, va molt més enllà de parlar de temes que habitualment es troben a l'ordre del dia i que són importants, com podrien ser les infraestructures, els currículums, les reformes, perquè no podem perdre de vista l'element essencial i és les persones que fan possible aquest sistema educatiu i que es troben cada dia a les nostres aules.

Els seus professionals, per tant, que exerceixen aquesta funció educativa essencial, cabdal, i que no poden quedar en una posició de desavantatge dins del mateix sistema educatiu. I això no entén ni de matisos, ni d'ideologies, ni de partits que intenten confrontar actualment el sistema. És una realitat que recull la Llei

d'Educació de Catalunya, on s'especifica que les escoles públiques i d'iniciativa social concertada formen part d'aquest Servei d'Educació de Catalunya. Dit això, per tant, la jubilació parcial amb contracte de relleu ha estat una de les eines fonamentals per poder garantir aquesta transició laboral, aquest relleu generacional, aquesta planificació docent del personal i del no docent en aquests centres concertats, i també per garantir, com dèiem, aquest relleu i continuïtat pedagògica de cadascun dels models.

Aquest equilibri es va veure alterat en el Reial Decret de Llei l'11/2024, que exigia la contractació de rellevista de manera indefinida i a jornada completa. Això ha generat aquest sobrecost en molts centres que no podien assumir i que els generava també aquest greuge comparatiu respecte la resta de centres públics i que formen part d'aquest mateix sistema. Per tant, té una conseqüència clara, que genera desigualtat i que posa en qüestió la coherència del model.

Per tot plegat, la proposta planteja mesures concretes, que van de la mà de garantir la viabilitat del model, de compensar els sobrecostos, d'establir mecanismes estables de finançament, però el més important de tot, també, la jubilació parcial com a dret d'àmbit laboral.

Per tot això, demanem el vot favorable de la resta dels grups.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Hi ha esmenes presentades pel Grup Socialista i té la paraula el diputat David González.

David González Chanca

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tots i totes. Doncs, una vegada més, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya ens presenta una nova proposta de resolució que tracta sobre l'escola concertada i de la mateixa manera que ja ho ha fet la diputada de Junts, és veritat que, donat el temps que ha passat des del moment que es va presentar fins al dia que ens trobem a dia d'avui, segurament està una mica sobrepassada, però també s'ha de reconèixer que hi ha una part d'aquesta via que no s'ha acabat de tancar del tot.

Per tant, des del Partit Socialista en el seu moment vam presentar algunes esmenes, en aquest sentit, i agraïm al Grup de Junts per Catalunya que ens ha acceptat la major part de les esmenes i hem pogut transaccionar en un punt concret que fa referència a reconèixer el dret laboral reconegut de les persones, perquè, com efectivament s'estava comentant, la jubilació parcial passa, per l'àmbit educatiu, com una manera d'entendre el relleu generacional que han de patir els nostres centres educatius i la manera en què es poden renovar, es poden adaptar i es poden transformar també els projectes educatius de manera planificada i de manera adequada.

En aquest sentit, volem reconèixer i insistir que, laboralment, la jubilació parcial de l'escola concertada s'engloba dins de l'àmbit del dret privat laboral, que això passa entre el titular del centre educatiu i el treballador, la persona o l'individu, amb els seus drets laborals. Tot i així, hem pogut transaccionar la part que fa referència a reiterar que aquesta jubilació ha de ser reconeguda dins de l'àmbit del dret laboral privat i, en aquest sentit, votarem a favor del conjunt de la proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Bé, amb la consellera Simó ja es va arribar a acords amb els sindicats per la jubilació parcial anticipada a l'escola concertada. De fet, l'acord de Govern 112/2022 així ho reflecteix. I, també, gràcies a la feina que Esquerra Republicana vam fer en la negociació dels suplements de crèdit del 25, es doten els recursos necessaris per fer-ho efectiu a partir de l'1 de setembre del 25 pel personal amb pagament delegat, tal com consta l'Acord de Govern 209/2025.

Per tant, pensem que aquesta proposta de resolució ha quedat obsoleta. La diputada del grup proposant en feia esment. Ens referim a la part important de contingut d'aquesta proposta, ja que a partir de l'1 de setembre del 2025 el Departament d'Educació i FP facilita la jubilació parcial amb contracte de relleu.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del diputat Manuel Jesús Acosta, en representació de VOX en Catalunya.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies. Defendemos la libertad de educación, siempre lo hemos dicho, y, por tanto, el sostenimiento del modelo de la escuela concertada. El Estado, la Generalitat impone obligaciones legales de contratación indefinida para los relevistas, debe ser la Administración, si esto lo hace así, el Estado o la Generalitat, quien sufrague ese gasto a través del pago delegado. Apoyamos cualquier medida que evite la asfixia económica de los centros concertados, y entendemos que la jubilación parcial no debe ser un lujo inalcanzable para el docente de la concertada por falta de fondos públicos.

No debe existir discriminación entre las condiciones de la pública y la concertada. El problema de la falta de relevo generacional que existe está provocado por las malas condiciones que se ofrecen a los profesores y es responsabilidad plena de la Administración, por lo que no puede pretenderse que sean los docentes al final de su carrera profesional quienes saquen las castañas del fuego renunciando a sus derechos.

Por todos estos motivos, votaremos a favor de esta propuesta.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del diputat Lluís Mijoler, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Com ja s'ha dit, alguns dels punts queden extemporanis per quan es va presentar i ara quan l'estem debatent. En principi, nosaltres compartim el diagnòstic que es fa de la proposta. Ara bé, com tampoc és massa sorpresa, no compartim del tot la solució que planteja Junts. No volem que la resposta sigui un reforç estable i sense condicions del finançament de la concertada, perquè això podria consolidar desequilibris del sistema educatiu sense abordar quin és el problema de fons d'aquesta compensació. L'objectiu ha de ser protegir, no oblidem

els drets dels treballadors i treballadores i no ampliar estructuralment el finançament de la concertada sense cap contrapartida.

Per això, per aquest motiu, ens abstindrem perquè reconeixem, en primer lloc, perquè hi ha qüestions que han quedat extemporànies, perquè reconeixem també que hi ha un problema real, però no podem avalar una proposta que, tal com està plantejada, prioritza el sosteniment estructural del model concertat.

Demanem votació separada del punt número 3, que el votarem a favor.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, presidenta. Aquesta proposta posa sobre la taula una qüestió rellevant per al bon funcionament del sistema educatiu, les condicions laborals de relleu generacional del professorat del sector concertat. Aliança Catalana reconeixem la gran tasca que desenvolupen els professionals de l'educació concertada, que formen part del sistema educatiu del nostre país i que contribueixen a la formació de milers d'alumnes. La jubilació parcial és una eina que permet, d'una banda, garantir una transició digna cap a un final de vida laboral del professorat i, d'altra, facilitar l'entrada de nous professionals al sistema educatiu. Per tant, no es tracta d'una qüestió laboral, sinó d'una oportunitat per afavorir el relleu generacional i la continuïtat dels projectes educatius.

Aliança Catalana considerem que cal avançar cap a un nou marc que doni seguretat jurídica i estabilitat a aquest tipus de jubilació, eviti greuges comparatius entre professionals del sistema educatiu, permeti una planificació adequada dels centres i de les plantilles, reconèixer l'experiència del professorat veterà i faciliti la transmissió de coneixement. Al mateix temps, volem remarcar que qualsevol mesura en aquest àmbit ha d'estar ben definida, ser viable econòmicament i garantir que els recursos es gestionin amb criteris de responsabilitat i equitat.

Aliança Catalana defensem un sistema educatiu que reconegui tots els seus professionals, que garanteixi les condicions laborals dignes i que asseguri la qualitat educativa en tots els centres sostinguts amb aportacions de fons públics. Per tot això, la nostra posició davant aquesta proposta de resolució serà favorable a aquelles iniciatives que garanteixin la jubilació parcial, amb criteris sostenibles i justos per al conjunt del sistema.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya per posicionar-se sobre les esmenes, senyora Toronjo...

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, presidenta. Com comentava, l'esmena número 1, l'esmena número 2, la 3 i la 5 quedarien acceptades i, per altra banda, hi hauria aquesta transacció que milloraria el text a l'esmena 4, que fa referència específicament al punt número 3.

Per tot plegat, també agraint els comentaris i atès que hi ha aquest handicap del temps en el debat de la proposta i en l'adaptació de les qüestions que s'han anat treballant, és positiva aquesta proposta i aquest impuls per apostar per la jubilació parcial, per fer-ho en el reconeixement del dret d'àmbit laboral, però també per aquesta planificació educativa que afecta de primera el Servei d'Educació de Catalunya i, per tant, les escoles d'iniciativa social i concertada.

Un pas més per a garantir el model per a compensar aquests sobrecostos i, sobretot, per a garantir aquests mecanismes de finançament de l'escola d'educació de qualitat que es troba en el nostre país, però que cal preservar amb garanties i amb els professionals sempre al centre amb el seu reconeixement.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada.

Passem directament a la votació.

El Grup dels Comuns ha demanat votació separada del punt 3.

Per tant, votarem en primer lloc els punts 1, 2, 4 i 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queden aprovats per 15 vots a favor i 1 abstenció.

Ara votem el punt 3.

Vots a favor?

Queda aprovat per unanimitat.

Bé, doncs no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Sí que demanaria als portaveus si es poguessin quedar... No, si es poguessin quedar per fixar l'ordre del dia següent.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT